

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile neratificate nu se pri-
mesc.—Manuscrisurile nu se
returnează.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Dukas Nachr.,
Max. Augenthaler & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelt Nachr., Anton Oppelk.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Elekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII. Erzsébet-közt).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garsonă pe o coloană
10 bani pentru o publicare.—
Publicării mai dese după tari-
fă și învoială.—RECLAME pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(Număr de Duminică 7).

„GAZETA” ieșe în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se recomanda la toate oñ-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30. etajul
I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dinstul în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe
luni 6 corone.— Un exemplar
10 bani.— Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 38.—Anul LXV.

Brașov, Duminică 17 Februarie (2 Martie).

1902.

Apa trece, pietrele rămân!

Sciți care e buba cea mare a hidosei și primejdișei politice de maghiarizare?

Dacă ați sta la indoelă, atunci cetiți vorbirea, ce a ținut-o în camera ungară ministru-președinte Szell, Joi, la încheierea desbaterei budgetare, și veți fi pe deplin luminați. El însuși ne arată lămurit în ce stă răul.

Și adevărat se vedeți! Cei din stânga astăzi sunt de multă vreme tot cer reformă electorală. De rândul acesta ei au reînviat cererea lor, și când, că dreptul electoral trebuie să fie lărgit până la votul universal, și votarea să fie secretă după comune și împărțirea de așii a cercurilor electorale să fie schimbată.

„Nu se poate”, răspunde Coloman Szell, „cu tot liberalismul meu nu voi merge niciodată până a admite votul universal și nici decum n'afiu de bine să se introducă votarea secretă...”

„Frumos liberalism”, strigară cei din stânga.

„Dați-mi”, răspunde Szell, „o națiune care prin limbă cu și după rasă să fie în toate privințele o națiune unitară cum e cea engleză... atunci n'ași mai dice ba...”

Ce mărturisesc printr'asta primul ministru al Ungariei?

Mărturisesc, că în adevăr nu este și nu poate fi în aceste țări o națiune unitară nici prin limbă, nici prin rasă, nici prin datini și obiceiuri și deci nu poate fi vorba nici de un stat național unitar.

Acum se vedeți însă minunea minunilor. Același prim-ministru, care a făcut mărturisirea gravă de mai sus, — dând să se cunoscă că ar fi vai și amar de stăpânirea și de națiunea ungară, decă prin votul universal s'ar mobiliza masele, cari în cea mai mare parte nu sunt maghiare, — vine, după câteva minute, și, vorbind despre naționalități, declară, că el nu recunoște în cadrul statului ungar o cestiune a naționalități-

lor, așa cum ea este înțeleasă și practică în Europa.

Și de orece n'o recunoște, nici nu vrea să trateze despre deslegarea unei astfel de cestiuni.

Etă cum acest mare fariseu se dă de gol acum în vorbirea sa, trei ani după-ace, venind la cârmă, a amențit lumea cu faimosele sale devise de liberalism, de lege și dreptate

„Totă politica sa este o seducere a țării și a lumii!” strigară cei din stânga astăzi, când Szell, făcând espunerile sale despre reforma electorală, nu vră să le răspundă la întrebarea: Cum stă lucrul cu unitatea națională în armată?”

Nu vom să cercetăm întru cât, din punct de vedere kosuthist, este îndreptătită învinuirea, ce se face lui Szell în cestiunea armatei. Fără indoială însă, că ea se poate aplica cu totă îndreptățirea primului-ministru în ce privește cestiunea naționalităților.

Coloman Szell seduce țera și lumea când dice, că nu există o cestiune a naționalităților în Ungaria, și că nu e necesitate de a se rezolva aici o astfel de cestiune.

Seducere țera și lumea, când afirmă, că în această țară nu se nedreptățesc nimeni din cauza limbei sale materne, nu este nimeni asuprit și terorizat și că densus (primul-ministru) ori subordonații săi, ori vre-o altă autoritate a statului, ori șicare ar fi, ar respecta interesele îndreptățite de rasă, de limbă și de obiceiuri ale naționalităților.

Amăgesce țera și lumea, când dice, că în Ungaria întrebarea: în ce limbă se rogă cine-va la Dumnezeuul său, nu face nici o deosebire între cetățeni.

Amăgesc țera și lumea și se amăgesc pe sine înșiși toți câți cu bucurie vedită îi dau așii în glas lui Szell — și din nenorocire în punctul acesta se unesc toți Maghiarii fără deosebire.

Săvârșesc cu toții cea mai mare crimă contra țării și a popoarelor sale, căci calcă nu numai legea umani-

tății, ci și legea, ce au adus-o ei, cuvântul, ce l'au dat ei de bună voie națiunilor conlocuitoare.

Triste și dureroase vremuri am ajuns! — Primul ministru ungar n'a fost în drept să vorbească astfel, cum a vorbit. Nu i-a fost iertat să declare, că nu recunoște o cestiune a naționalităților, pe câtă vreme există acea lege „pentru egala îndreptățire a naționalităților”.

Ori ce ar dice despre ea soviniștii, legea din 1868 totuși nu de aceea a fost adusă ca naționalitățile să fie cu totul asuprite, și contopirea său asimilarea lor să fie, cum vrea Szell, programul guvernului și al statului.

De geaba sunt toate, de geaba se svircolesc cei ce au așii totă puterea în mână, căci, ori ce ar face și ar întreprinde, va rămâne nemuritor adevărul mărturisit de primul-ministru Szell „că în Ungaria nu există, ca în Englitera, o națiune, prin limbă și rasă, unitară”.

Apa trece, pietrele rămân!

Revista politică.

Alaltăieri s'a încheiat în dieta ungară desbaterea generală a bugetului pe 1902. Din discuțiunile ședințelor din urmă remarcăm atacurile înverșunate, ce s'au îndreptat de către deputații din stânga și stânga extremă și de către cei din dreapta în contra naționalităților. Discursul deputatului sas Lindner a avut darul de-a răscoli patimile soviniștilor maghiari de toate nuanțele. Ei au și profitat din belșug de situația, ce li-s'a creat prin această, și s'au năpustit cu adevărată turbare în contra vorbitorilor sași, cari au fost provocați prin deputatul Rakosi a lua cuvântul și a încerca să se apere împotriva învinuirilor, ce li-s'au adus.

Cu toate că Sașii sunt atât de pacinici și supuși legilor și orânduitor regimului unguresc, au ajuns totuși să fie insultați oratorii lor din parlament în mod ne mai pomenit

de violent, să fie stigmatizați de trădători și huiduiți ca niște făcători de rele. Așa i-s'a întâmplat, de pildă, deputatului Korodi Lutz, alesul primului cerc electoral din Brașov. În ședința dela 25 Februarie kosuthistul Pichler s'a făcut „apărătorul” Ungariei și a națiunii maghiare în contra Sașilor și a dis despre Korodi, că face politică antimaghiară, „trădătoare” de patrie și câte de toate. Cu asistența întregii drepte guvernamentale, care a consimțit prin tăcere la tot ce a urmat. Korodi fu „cinstit” cu epitetele cele mai vătămătoare. I-s'a dis, că e „trădător”, „bitang” (vagabund), „ticălos”, că are „piele grosă pe obraz”, că conducătorii Sașilor „înșală lumea”, că „trebuie trimiși de unde au venit”, că Sașii au imigrat în Ungaria ca „ticăloși” și „miserabili” etc. Când Korodi dișe, vrând să se apere, că decă nu vreu să asculte pe deputații sași când vorbesc, ei „vor veni acasă și vor scie”, i-s'a răspuns cu amenințarea: „O să se găsească încă procurori în Ungaria, cari se vâde peste degete pentru ceea-ce scrieți” ș. a. În chipul acesta legiuitorii unguri sciu să se țină de cuvânt și astfel sciu ei să asculte dorințele celor ce trăesc împreună cu ei, contribuind la susținerea și apărarea țării.

Cu aceeași înverșunare și lipsă de cumpăt a fost atacat deputatul slovac Kollar Martin, care a luat în ședința dela 27 l. c. cuvântul, ca să espună durerile și trista sorțe, sub care geme poporul slovac. Nu l'au mai slăbit vitejii din opoziție cu strigările de „panslavist”, „muscal”, și când Kollar a acusat pe Maghiari că fac panmaghiarism, toate furiile soviniștice se urniră în potrivă-i și i-s'a strigat: „afară cu el!” Chiar și contele Apponyi, care presida ședința, s'a ridicat să spună, că nu-i permis a învinui cine-va pe Maghiari de panmaghiarism când ei în tot și în toate vor să scotă la ivelă caracterul maghiar al statului.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Cântece.

I.

Dis'am vântului aseră:
— „Du-te vântule holtei,
Du-te spune-i dragei mele
Că 'mi-e dor de ochii ei...”

Vântul a pornit îndată...
— Totă noaptea n'am dormit...
Stelele rideau de mine,
Luna mă credea smintit.

Vântul a venit la diuă
Și 'mi a spus în graiu-i sfânt:
— „Pe iubita ta, străine,
N'am găsit-o pe pământ...”

II.

Dorme firea legănată
Intr'al nptii braț molatec...
Numai sufletu-mi colindă,
Suflet trist și singuratec.

Se răsfată lumea 'n vise
Fără grije și durere...
Numai sufletu-mi colindă,
Suflet fără mângăere.

Trist prip vremi își tae drumul
Spre-un castel dintr'o poveste...
— O, suride-i castelană,
C'o se-ți móră sub fereste!...

III.

Un cântec scump mi-a mai rămas
Tovarăș credincios pe cale,
Ce mândru-i versul lui dintăi
Și cât de trist e mai la vale.

Incep să-l cânt în zorii de di,
Dér mi-se 'ntuneacă..., mă dore...
Și i-ar il iau dela 'nceput
Că-i dulce la început... e sóre...

E cântul dragostei dintăi
Mai limpede ca răsăritul...
Îl tot încep și ér l' încep
Și n'am curaj să-i cânt sfârșitul.

Veturio.

Fără noroc la carne de gâscă.

— Snóvá. —

Singur eu nu sciu: i-s'au dat prea mulți ochi de icónă și apă de pe cap de miș orb...
său firea l'a osândit să fie așa necălit?
Destul, că era un lasă-mě-lasu-te, vino pi'ă mîncu-te, așa, că vedea, dér nu-și putea crede ochilor. Ori-ce făcea în minutul ăsta, în celalalt i-se părea c'a visat. Eu îl judec a fi fost îmburdut cu leagănel, și atunci i s'a turtit môlele capului; afară de aceea: pôte, că și muma-sa i-a tors pe limbă... Ea era un drac înpelit: de ochi ca musca..., de limbă — sabie, când se mânia; ér când era la bunele, n'o întrecea mama vulpilor; mai era și înțeleptă, că între șerpi să fi căutat mult, ca să-i afli păreche.

Parcă era făcetură pe casa aceea, că din mulți pui de găină, ce cresceau pe lângă casă, abia a decea parte îi putea scăpa din ghiarele uliului..., ér vulpea... s'o bată ce-a bate-o, te gândeai, că și ei îi mai plăcea anumit carnea de gâscă, că nu le lăsa nici o gâscă barem, că atâta nu-i mult; din astă pricină, vă spun, el nici de 3—4 ani nu avuse parte 'n găscă,

nici cât e o labă; deci nu-i mirare, că odată, lovindu-l dorul, și-a cumpărat o gâscă grasă și a dus-o la nevastă acasă:

— Măi, muiere, éc'am cumpărat gâsca asta: tu se mi-o faci — și fiartă și friptă, fiind-că mâne merg la cósă și scii, că cósă-i lucru greu, apoi....

— Bine, bărbățele!

A doua di, pe mēdă-di, gâsca era gata; dér cu ajutorul unui bun vecin... ea mână o parte din gâscă în baltă... și înota lin în valuri de vin... rămânând ascunsă cealaltă parte pe mai departe, pôte pe înserate, său pe mâne la amēd, cu pasport pentru calea de așii. Să nu dicți cumva, c'a fost rea de inimă! că și pentru cosaș pregătise ceva mai bunșor; clisă friptă, în ouș învelită, și i-a dus-o și i-a pus-o înainte, pe iarbă verde, în recórea umbrei unui pădureț des-des, unde ostentului de-un drag îi pôte veni poftă s'o deee pe dungă... Scia ea cum e bine...

— Dapoi unde-i gâsca, măi muere?

— Ce gâscă, bărbate?!

— Gâsca care am cumpărat-o ieri și ți-am dat-o ca să mi-o....

— Ên'taci, omule, nu visa! Pe semne,

În ședința dela 27 l. c., înainte de desbaterea generală, a luat cuvântul și ministru-președinte Coloman Szell.

Partea mai importantă din discursul ministrului-președinte este aceea, în care a răspuns vorbitorilor din sinul naționalităților. Szell a atins *ceștiunea naționalităților* în primul rând când dîse, că nu sprijinesc dorința acelor vorbitori din opoziție, cari cer introducerea votului universal, fiind-că consideră țera ca „stat național maghiar” și prin introducerea votului universal nu vré s'o espună nesiguranței împreună cu această reformă.

Declară, că din parte-i nu recunosc în cadrul statului ungar o *ceștiune a naționalităților*, nici nu vré să discute o astfel de *ceștiune*, care, după el, nu există. „Ideia de stat maghiar” este aceea, că în această țera trăiesc „o națiune unitară, politicesce unitară” și nu pôte statul ungar să renunțe în nici o direcțiune la *caracterul său maghiar*. Nu vré Szell, ca cine-va să fie nedreptățit și asuprit, vré însă să-i atragă pe toți aici prin scopurile cele mari ale „statului maghiar”. În puterea trecutului istoric milenar, *supremația* în statul acesta este a *elementului maghiar*. Tonul, în care au vorbit deputații slovaci și sârbul Pavlović nu este cel potrivit. Aici (în dietă) s'și spună toți ce-i dore, ér nu la T. S. Mártin, Praga, Sibiu, sau București. Pavlović numai bucurându-se de imunitate a putut să dîcă, că legea dela 1868 s'a adus *pentru naționalitatea fără de naționalități*. Însemnă a denega suveranitatea statului când cine-va dîce: rezolvați mai întâi *ceștiunea naționalităților*, și apoi vom vorbi despre patriotism. Numai un fel de patriotism există în Ungaria, *patriotismul*, care se alipește din totă inima la statul național maghiar, politicesce unitar. Szell nu vré să fie tiran, țera acesta trebuie să facă o politică de atracțiune, să nu asuprească și maghiarizeze, ci să asimileze.

D-l Szell, c'o vorbă așa-dér, șterge *ceștiunea naționalităților* și dîce, că despre o astfel de *ceștiune* nu trebuie să se vorbescă în Ungaria. Chiar una din foile kossuthiste îl combate și dîce, că de-ar declara Szell de o miie de ori, că nu există o *ceștiune a naționalităților*, ea totuși există.

Săptămâna această de-arîndul Congresul catolic unghuresc pentru autonomie, a desbătut asupra paragrafilor

proiectului comisiunii de 27. Intre altele a desbătut și §§-i 11 și 12, cari, conform unei decisiuni de mai înainte, s'au lăsat mai la urmă. Acești §§-i tracteză despre administrarea fondurilor și fundațiunilor catolice și despre școlile catolice. Ei au fost primiți cu modificările propuse de episcopi, în sensul căror episcopii nu condiționează înființarea autonomiei de administrarea fondurilor prin autonomie; exprimă însă speranța, că administrarea lor se va face din punct de vedere catolic, firesce că de cătră stat. *Școlile medii* le cere autonomia pentru sine. — În ședința dela 27 l. c. s'a ajuns până la desbaterea paragrafului 184.

În „Reichsrath”-ul austriac se face tocmai acum desbaterea bugetului. La discuțiune a luat parte și ministru-președinte Koerber, care în ședința dela 25 Februarie s'a pronunțat asupra situațiunii. El a vorbit despre *ceștiunea parlamentară*, despre pactul cu Ungaria și despre neînțelegerile naționale. Cu privire la *parlament* a dîs, că certele diutrediferite partide nu pot să aibă ca urmare decât nimicirea statului. Despre pact dîse, că bazele, pe cari s'au clădit raporturile dintre cele două părți ale monarhiei nu-i permis să fie șguduite. Ceea-ce e a Austriei trebuie să fie scutit și apêrat, tot așemenea și ceea-ce este a Ungariei, — pentru-ca Austria și Ungaria să nu se instreineze una de cătră alta. A apelat Koerber la deputați, ca să curme certele naționale. Statul, dîse el, pentru fie-care are o dreptate egală și dreptatea este stîncă de care se va frînge orî-ce nedreptate.

Desbaterea urmază. Șefii de partide s'au învoit cu președintele parlamentului, ca la desbaterea generală a bugetului să participe 300 de vorbitori, fără de a pute cineva să propună închiderea discușiunii.

Săptămâna această principele Henric al Germaniei a fost la Newyork în Americă, ca să fie de față la botezul și lansarea în apă a unui vapor, pe care împêratul Germaniei l'a comandat să-l facă într'o fabrică din Newyork. Principele Henric a fost primit cu mari ovațiuni de cătră poporul american. Președintele Statelor Unite Roosevelt a dat serbări în onorea principelui, ér botezul vaporului l'a făcut însăși fiica președintelui, d-șora Alice Roosevelt cu următoarele cuvinte: „În numele împêratului german te botez pe nu-

mele „Meteor”, spargînd în acel moment o sticlă de șampanie și tîind cu o secure de argint otgonul, cu care vaporul era legat de mal. Americanii, este știut, că nu au principii și dinastii ereditare, ca Europeanii. Ei sunt foarte democrați. Principele Henric însă este om foarte popular, s'a amestecat între public și a dat mâna cu mai mulți, ceea-ce a plăcut foarte mult Americanilor. Se crede, că visita acesta să aibă ca urmare și ceva înțelegeri favorabile, decă nu politice, cel puțin economice între Germania și Statele-Unite.

SCIRILE DILEI.

— 16 Februarie. v.

Recrutarea în Brașov. Dela primăria orașului primim următoarea informațiune: În anul acesta recrutarea principală, la care au a-se presenta junii din cele trei clase de etate 1881, 1880 și 1879 conchiemați în comuna orășenească a Brașovului pe anul 1902, se va face în localul otelului „Orient” (Nr. 1) din Brașovul-vechiu în zilele de 3, 4 și 5 Martie st. n. a. c. în următoarea ordine: În 3 Martie 1902 la 8 ore înainte de amieză începe asentarea recruților clasa I-a, născuți în anul 1881. — În 4 Martie 1902 la 8 ore înainte de amiază se va face visitarea corporală a junilor din a II și a III cl. născuți în anii 1880 și 1879, după sorți. — În 5 Martie 1902 la 8 ore a. m. au a se presenta cei străini, pentru cari s'au înaintat listele de presentare la oficiul din Brașov, din partea deregătoriei comunei lor natale.

Nou protopop în Miercurea. Alaltăeri s'a făcut alegerea de protopop pentru tractul Miercurei. Ales a fost cu unanimitate d-l profesor seminarial din Sibiu Dr. George Proca, fiul d-lui inv. pens. și proprietar G. Proca din Rășnov.

Rănirile cu arma Mannlicher. Medicii de prin spitalele din Triest au făcut interesante observațiuni cu ocaziunea tulburărilor din săptămâna trecută relativ la rănirile, ce s'au făcut cu glonțele din pușca Mannlicher. Proiectilele au pîtruns în linie dreaptă atât prin părțile vîrtose cât, și prin cele moi ale corpului, făcînd un canal de linie obliă. La cele mai multe răniri, proiectilele au luat cu sine și șdrențe de haine în rană, din care pricină s'au produs cangrenisări și otrăviri de sânge. Operațiunile au fost foarte dureroase, de ore-ce carnea cangrenisată a trebuit să fie tăiată.

În favorul bisericii române din Budapesta corul acestei biserici va da un Concert împreună cu dans, Duminecă, 24 Februarie (9 Martie) 1902, în sala Hotelului Royal sub patronagiul Ilustrităților Lor, Domnilor George Ioanović de Dulău

și Valea-Mare, secretar de stat în pensiune, etc., și Dr. Josif Gall, membru în casa magnaților, etc., cu binevoitorul concurs al D-șorei Clotilda Oltean, absolventă a academiiei de musică din B-pesta al d-lui Juliu cav. de Pușcariu, student octavan, și al copilașului artist Ernestin Lengyel de Bagota. Începutul precis la 8 ore sêra. Prețul intrării: de persoană 3 cor., de familie 8 cor. Suprasolvirile generose se primesc cu mulțămînt și se vor cuita prin diare. Oferte benevole sunt a se trimite la oficiul parochial (Holló-u. 8).

Omor. George Ardelean din Social (Hunedóra) era dator la cărciumarul Moritș Handler cu o sumă ore-care, pe care nu o putea plăti. Peste câte-va zile jidanul era să-i vîndă moșia lui Ardeleanu la licitație. Ardeleanu, în desperarea sa, a luat o pușcă și l'a împușcat pe Moritș.—Acum i-se va vinde nenorocitului și moșia și va înfunda și el temnița, ér femeia și copiii vor lua traista în gât. Veți ce face beutura.

Cununii. D-l Dr. Teodor Sbarcea și d-șora Ella Schnell își vor celebra cununia religioasă Sâmbătă 8 Martie st. n. în biserica evang. luth. din Brașov-Cetate. — D-l Nicolae Loga și d-șora Elena Ghîghiniță se vor cununa în 17 Februarie v. în biserica sf. Nicolae din Prund. — D-l Victor Șincan și d-șora Paraschiva Popovici se vor cununa Duminecă 17 Febr. st. v. în biserica Sf. Adormiri din Brașov-vechiu. — D-l Vasile Ogea și d-șora Paraschiva Jianu se vor cununa Duminecă 17 Febr. st. v. în biserica Sf. Adormiri din Brașovul-vechiu.

Miss Stone a sosit în Salonic și de aici va merge la Constantinopol. Ea e însoțită de Gazquilo, dragomanul ambasadei americane din Constantinopol, și de șeful institutului de misiune american.

Bôla lui Tolstoi. Tolstoi suferia de malaria, mai târziu se asociă pneumonia și doctorii au mai constatat simptomele unui cancer de pept. Acestă din urmă bôla îi pricinua pacientului dureri vehemente, cari se calmau numai prin injecții de morfină. Până în ultimele zile Tolstoi își suferia durerile în liniște stoică, nici un gemet n'a eșit de pe buzele lui. Tratatamentul lui este îngreuiat prin faptul, că el refuză orî-ce mîncare, afară de cele vegetariene.

Cai unghuresci pentru Africa de-Sud. Din Fiume se serie cu data de 25 Februarie: Ađi a plecat din portul nostru vaporul engles „Montagle” cu 750 de cai unghuresci spre Africa-de-Sud. Acesta este al cincidecelea vapor, care transporteză pe socotelă englesă cai în Africa-de-sud. Numărul total al cailor imbarcați la Fiume este de 38.364. Actualmente ancoroză aici vapoarele englese „Hypathia” și „Maplemore”, cari așteptă nouă transporturi.

tu ai venit aici să dormi și să visezi gâsca, nu să cosesci!

— Mie-mî pare....

— Îți pare numai. Pote că te-a lovit dorul de carne de gâscă și tu ai visat'o clocotind în olă.

— O fi! — Las', că mâne cumpêr una, apoi...

— Dêcă-i cumpêra-o, ai s'o mînci.

A dou ți el plecă cătră piaș și pe când târguia o gâscă, jumătatea din cea de ieri plecă și ea după cealaltă să se scalde 'n baltă.... să se înbine, cum le place la vecini și la vecine, cari trăesc bine.... Pe când și asta jumătăciôră unsă era bine ascunsă...., êtă că și al nost'.... sosi acasă cu alta întrégă, cât abia o vedea de dragă, și gîndind, cum o să-și ștergă buzele în urma ei, ștergea mereu apa, ce-i isvorea din gură de dor și lăcomie:

— Acum dóră o să mînc o bună bucătură, mîi mueruță, cât.... Hei, sirêcă gură sêcă!

— Dêr eu, bărbate, nu?

— No, că dóră...

— Și cine încă?... .

— Mîncă, mîncă!

— Așa și vréu, cum știu eu, bărbățele.

— Of..! Ce rêu, că ađi e Mercuri, mâne am să merg la lemne în pădure de parte, apoi ér vine Vinerea....!

— Ei, lasă, că nu se gată lumea ađi, ai vreu e Sâmbătă și Duminecă.

— Ba, pe mâne sêră, pe când vin dela pădure. sê-mî gâtescî barem sângele și ficatul. Ađi?

— Bine, bine.

Nu cumva să credeți, că astă gâscă s'a împărtașit mai de bună sôrte? Ferit-ai dômne! Și asta a șburat pe urma ceilalte și tutu-mutu nici de aci n'a avut parte, ci în loc de ficat, îl așteptă pe masă un blid cu mămăligă cu brînză și altul cu lapte, fiind-că și ađi a lucrat din greu....

— Dapoi n'ai pregătît gâsca, muere?

— Ce gâsca, omu lui Dumneđu?! —

— Ce gâscă, ce gâscă! — gâsca care am cumpêrat'o ieri în Beliu și....

— Pentru Dumneđu, bărbate! că tu mē omorî și mē mîncî cu tot capul! Eu nu știu: visezi într'una, sêu ești nebun? Îs gata sê-mî prînd capul și să fug de grôza ta în lumea amară!

— Știe dracu dară! Lasă draguță, nu te supêra. că....

— Și cum nu m'oi supêra! Tu cu visurile tale îmi negresci țilele. Cumpêrați odată o gâscă și....

— Las, că peloc merg la vecina, că ea are o gâscă de vindut și o cumpêr.

Nici una, nici alta: omul nost' se duse și, cumpêrînd gâsca, chemă cu sine și pe vecina, ca să i-o plătêscă.

— Êtă, muere, gâsca!

— Bine, bărbate, acuma ved, că nu-i vis.

— Gâscă-i, muere?

— Mai știu eu: gâscă-i ori gânsac!

— Fie ce-o fi, bine că-i. Dela tine am cumpêrat'o, mîi vecină?

— Dela mine, vecine.

— Acuma dóră, muere, mi-o gâtesce: și fiartă și friptă, ca să dau la astă gură bucătură după bucătură, cât să a-jungă una pe alta, tot noduri cât pumuul. Ađi n'am nici un lucru, îți pot ajuta la ciupelit.

Când gâsca era aprôpe gătîtă, după cum de mult era dorită, ca tređit din somn și din vis, omul nost dîse:

— Știi ce gîndii eu, muere?

— Ce?

— Nănașu nost de multe-ori ne-a omenit la casa lui, noi însă pe el nici-odată; hai să-l chemăm să-l omenim.

— Numai din gură nu-mî o luași. Voiam eu să-ți spun asta, dêr am așteptat să vêd aduceți-ai tu aminte de așa ceva? Numai că omenia să fie deplin....

— Da, da, să aduc și puțin vin.

— Om cu minte vêd că ești tu. Dêr să nu spui nănașului!

Nimic mai mult: Omul nost luă olul la mână și hai la birt. Fiind calea pe lângă nănașu-sêu, îl strigă afară și-i spuse, că fina îl poftescă pîn' acolo. dêr pe loc, că nu știe ce are a-i spune; dêr să nu facă să nu mîrgă. Până una-altă, fina ascunse și zama și carnea să n'o vadă nănașul. Când intră nănașul și întrebă, că: ce trebă așa mare are cu el? fina l'întimpină, țî-nêud în mână o cute:

— Sê ști ce-i, Dumneđu, nănașule, ieși, du-te, că nebunul asta îmi spuse, că vrea să-ți vîre cutea asta pe grumaz!

Nu i-a trebuit nănașului altă gônă, și hai! cât îl țineau picioarele; dêr nu pe uliță,

Un rēmășag fatal. În orașul Mecheln (Belgia) a murit dișele acestea un om, devenind victima sportului nebun de a-se rēmăși. El a căștigat deja multe rēmășaguri, prindēndu-se, cā va consuma cutare sēu cutare cantitate de māncāri. Doi epurī de casā și un cap de vișel le inghițī cu ușurințā. Altă-datā a māncat 11 metri de cārnațī, fără cea mai micā dificultate. Ultimul rēmășag a fost, cā s'a prins, cā va māncā 70 de ouē ferte. La al 69-lea s'a oprit și n'a putut isprāvi rēmășagul. În drășnēla lui l'a costat viēța.

Intēmpinare. Sub titlul „Lucruri slabe“ am publicat într'un număr trecut de Duminecā o notițā ișcālītā de „un cālētōr“ în care se aduceau nisece invinuirī pārintelui I. Popița din Comāna-inferiōrā. D-l preot Popița ne trimite o intēmpinare în care ȳice, cā celea ce s'au afirmat despre d-sa nu sunt adevērate, și anume: la alegerea de comitet comunal dēnsul n'a dominat situațiunea; toți cei aleși în comitetul comunal — ȳice — sunt omenī împācāți cu bunele moravuri; cauza pentru care a fost în cancelarie în ȳiua de bobotēzā a fost notariul, care „e cu totul neapt de oficiu“; pretorele a pretins ca notarul sē mērgā la cancelarie, ca sē predea actele, ceea-cenu s'a putut intēmpla; nu-i adevērat — ȳice mai departe — cā ar fi împiedecat pe invēțātorul N. Lancea a da „sucurs inv. L. Pop la aranjarea petrecerei teatrale“, din contrā i-s'a oferit sala cerutā, dēr n'a mai dat petrecerea.

Concert în favorul familiilor luptătorilor Burī. Ni-se comunicā urmātōrele: Duminecā în 16 Martie st. n. 1902 se va da în casa de concerte din Brașov un mare concert în favorul vēduvelor și orfanilor vitejilor luptători Burī. La acest concert vor da concursul lor Reuniunea de cāntārī sāsēscā brașovenā (Männergesang-verein), Reuniunea de cāntārī romānā, Reuniunea ungurēscā „Dalarda“, „Deutscher Liederkranz“, Corul bārbātesc dela Bartolomeiu și musica orāșenēscā. Asupra acestui estra-ordinar concert cu scop în adevēratul sens al cuvēntului umanitar, se atrage atențiunea onor. public brașovean. Prețurile: Balcon 3 cor., Fotoliu 2 cor., I parchet 1 cor. 50 b., II parchet 1 cor. Prenotārī la bilete se pot face la librāria W. Hiemesch.

Pășune la munte pentru rassa Pinzgau. Administrațiua reuniunei sāsēscī transilvane de agriculturā din Sibiu a luat în arendā de la universitatea sāsēscā o pășune la munte în mārime de 500 jugere pentru vitele de rassa Pinzgau. Taxa de pășune e pentru vitele sub 2 anī 12 corōne, în care taxā sunt socotite și nisece favoruri, ca vizitarea prin veterinar, asigurarea contra bōlelor și accidentelor, sarea și varul de nutreț etc.

ci prin grādinā, peste gard. Abia intrase nānașul în grādinā, cānd ētā și omul nost cu oln plin de vin intrā în casā, unde pe masā îl aștepta un blid cu zamā de gāscā, în carea, în loc de carne, fina pusese o cute.

— N'a venit nānașul, muere?
— Ba venit și s'a și dus, de n'ar fi venit!

— Cum așa?!
— Cautā ce cinste ne făcū: Pusei pe masā blidul cu zama și carnea...

— Apoi!...
— Din zamā culēsā tōtā carnea, o māncā și aducēnd cu sine o cute, ētā... o puse în zama; și ce-i mai mult: carnea cea friptā o luā și o duse cu blid cu tot; dēr se duse, de gāndeai, cā-l alungā toți dracii iadului, fugind prin grādinā.

— Nicī în strachinā n'a rēmas barem unsōrea?
— Tōtā-i în blid, cu carnea.

Și cum finu uitase cā-i cutea la el în mână, alergā în urma nānașului, cu mână și cutea ridicatā, făcēnd semn. striga într'ana: — Nānașule, nānașule! Așteptā-mē, stā, sē inting barem odatā, sē sciu ce gust are carneā friptā de gāscā!

Concertul militar. În favorul întinerii mormintelor celor căduți în anul 1866 în Bohemia, cu cari a luptat împreună și Regimentul nostru de aici. Musica Regimentului Nr. 50 va da un concert *Dum. în 9 Martie l. c. în sala Redoute* la mese aranjate. Programul va fi din cele mai alese și va fi publicat peste câte-va ȳile. Inceputul la 8 ore sēra. Prețul de intrare 1 cor. Bilete, sē vēnd la Restaurantul Gabel și în ȳiua concertului la casā. Se pot lua și bilete de balcon.

O icōnă culturală din Rusia. ȳiarele rusescī raportēzā un cas original despre o condamnare pentru vātēmarea bunelor moravuri. ȳerancei Matrena Krupkova din comuna Sieniawa lângā Charcov, fi scosēserā omenii veste, cā-i vrājītōre și cā are o cōdā de vacā. ȳeranca s'a supārat foc din pricina acestei faime și ca sē arate contrarul, a venit într'o ȳi la primārie, cānd era adunat consiliul comunal, și în plinā sēdințā a dovedit, cā n'are cōdā de vacā. ȳeranca a fost datā în judecatā pentru vātēmarea bunelor moravuri și judecātorīa din Charkow a condamnat-o la trei sēptēmāni închisōre.

O artistă japoneză. Renumita actrițā japonezā, *Sada Yacco* se afla actualmente în Budapesta, unde dā reprezentații în teatrul Urania cu trupa sa compusā din 30 membri. Afluențā este mare. Artistā a comunicat unui ȳiarist din Munchen urmātōrele date biografice: „Sunt nāscutā în Tokio. Cānd eram de 6 anī am invēțat a dansa. În etatea de 13 anī m'am perdut pārintii și eram nevoitā a îmbrāțișa cariera de gheisa (dansatōre). În curēnd întreg orașul Tokio vorbia de mine, — însă dansul nu-mī procura nici o mulțumire. Nu eram mulțumitā cu mine însu-mī, cu tōte cā eram gheisa cea mai renumitā a Japoniei. Atuncī făcui cunoscințā cu Kawakami. Il vēđui jucānd, ii admirai arta mișcātōre și rugai pe marele tragedian sē mē ia în școlā lui și sē facā din mine tragedianā. Acesta împlini rugāmēntea mic-i gheise. În Japonia tōte rolurile de femeie erau interpretate de bārbāți. La 1896 se intēmplā, cā la teatrul lui Kawakami se îmbolnāvi subit reprezentantul unui rol de femeie. Nu era nimeni, care sē-l suplinēsca, și atuncī am primit eu acest rol, care a fost jucat pentru prima orā de o femeie. Succesul a fost enorm. Din acōstā ȳi datēzā — decā m'ē permis sē ȳice așa — numele meu. Eu aparțin, ca și Duse școlēi realistice, imī interpretez rolurile cum se gāsece în viēța realā. Kawakami este invēțātorul și maestrul meu — și — ea zimbīa fericitā — bārbatul meu.

Musica orāșenēscā va da Duminecā în 2 Martie un concert sub conducerea capelmaistrului D-l Max Krause cu un program variat, în care și compozițiua romānēscā a lui Ventura „Doi ochi“ cāntatā pe Flügelhorn de d-l Krofta. (La dorințā). Inceputul la orele 8. Intrarea 60 banī.

Privind nānașul îndērēt și vēđēnd pe finul cu cutea în mână ridicatā, pārea cā-și ia aripī, și credēnd, cā da: finul într'adevēr vrea sē-i vire pe grumațī cutea, alerga tot mai tare, ēr cānd se credū asigurāt... ȳise: — Mulțam de omenie, finule! În veci nu te mai cunosc!

Cānd finul se rentōrse, întrānd în casā ȳise muerii sale:

— Ei, sē fie al dracului, nānașul, cā încă el se face de cātrā pădure!

— Așa-i, decā-i bogat, și noi sēracī!

— Dapoi cā fără el am trāit eu și-oī mai trāi! Decā el nu mē cunōsce, nici eu nu-l mai cunosc!

— Nicī sē nu stai de vorbā cu el. Auđī? Decā-i atātā omenia lui, fie sānētos!

— Vēđ, muere, cā n'am noroc la carne de gāscā!

— Māncā barem un pic de z.mā.

— De carne m'-a fost mie, nu de zamā, cā zamā este destulā în fāntānā și, decā mē sāturam de carne, fi puteam adauge zamā pānā sē inōte în ea.

— Ce sē-i faci, decā nu-i minte... noroc eram sē ȳice.

G. Bodnariu.

«Timișiana».

În sēptēmāna viitōre *institutul de credit și economii „Timișiana“* iși va ține adunarea sa generalā în Timișōra.

Lāsām sē urmeze în estras punctele de cāpetenie din

Raportul direcțiunei despre gestiunea anului 1901.

Ētā ce ȳice raportul în întroducere:

„Din punct de vedere economic-financial anul expirat 1901, deși capitalele bănești au fost cevași mai liquide și etalonul mai redus ca în anul premergētōr, totuși a fost un an bogat în amārāciune, nēcas și grije.

„În deosebī institutul nostru a avut grele lupte în operațiunile sale, mai ales din cauza recoltei nu numai slabe, dēr rele în jurul Timișōrii, apoi și din cauza concurenței mari.

„Din aceste motive s'au sporit de-o parte restanțele, de altā parte am scāđut în ramurile împrumuturilor hipotecare. Noi nu putem acorda pe realitāți împrumuturi esagerate, pānā cānd o parte micā din clientelā, aflāndu-se în lipsā mare, a cāutat și convertit la alte institute împrumuturi mai mari ca cele ce le putem vota noi.

„Cu tōte astea capitalele asigurate pe ipotecā și efectele proprii ale institutului nostru, reprezentā o valōre mai mult ca duplā a capitalului de fondare și a fondurilor de rezervā ale institutului nostru. Peste aceste institute mai dispune de realitāți proprii. În efecte proprii am investit în anul trecut C. 10.362.16.

„În anul 1901 am fost siliți a amortisa (descrie) o sumā de cor. 8804.01 dovedindu-se neincassaverā. Din suma amortisatā partea mai mare derivā tot din afacerea cu T. Campianu din Prigor, cu care prin aceste amortisārī am terminat.

„Prin aceste amortisārī însă stafea fondului gen. de rezervā pierdēnd din dotațiunea sa de an 3555.92, totuși *e mai mare ca în anul 1900*, numai venitul net al anului este mai mic ca cel al anului precedent. de vreme-ce afarā de amortisarea mai sus pomenitā, au mai contribuit la mișcorarea profitului net încă și sporierea speselor în proporție cu cele din anul premergētōr, care sporiere nu este în parte impusā de concludul adun. gen. din 1896.

„Deși profitul net al acestui an e mai mic, totuși ajunge spre a satisface datorințelor statutare și spre a dota resp. augmenta în mēsurā statutarā fondurilor institutului“.

În fine raportul aratā, cā sunt de rēndul acesta a-se întregi douē posturi în direcțiune.

Mișcarea diferitelor ramuri de operațiuni în anul expirat 1901.

1. *Escomptul.* Starea la 31 Decemvrie 1901 a fost de cor. 978.583.57, mai mult cu 25.351.17 față de anul premergētōr.

2. *Împrumuturile de cambii hipotecate.* Starea la 31 Decemvrie 1901 a fost de cor. 501.390— mai puțin cu 24.677 față de anul premergētōr.

3. *Împrumuturile hipotecare.* Starea la 31 Decemvrie 1901 a fost de corōne 572.406.40, mai puțin cu 28.846.80 față de anul premergētōr.

4. *Împrumuturile pe efecte (Lombard).* Starea la 31 Decemvrie 1901 a fost de cor. 8.388— mai mult cu 2564 față de anul premergētōr.

5. *Depunerile spre fructificare.* Starea la 31 Decemvrie 1901 au fost depunerī în valōre de cor. 1.171.115.45, mai mult cu 83.404.90 față de anul premergētōr.

6. *Reescomptul.* Starea la 31 Dec. 1901 a fost portofoliu cor. 296.626— c'un minus de 88.869 față cu anul premergētōr.

7. *Mișcarea cassei.* La 31 Decemvrie 1900 starea cassei a fost cor. 51.857.80. În decursul anului 1901 au intrat corōne 5.062.033.82. Starea totalā în 1901 corōne 5.113.891.62. În decursul anului 1901 au eșit din casā cor. 5.068.658.59. În casā a rēmas la 31 Decemvrie 1901 cor. 45.233.03.

8. *Revirementul anului 1901* face cor. 17.539.134.28, mai mult cu 785.078.98 față de anul precedent.

Împārțirea venitului curat din gestiunea anului 1901.

Venitul curat (net) — face corōne 51.535.90. Din acest venit se împarte: DD. acționari 5% după capitalul de fondare dividendā cor. 28.000. Rēmāne cor. 23.535.90

Din venitul acesta de cor. 23.535.90 se împart (porțiunile statutare: 15% fondului de rezervā cor. 3.530.38. 8% tantiema membrilor din direcțiune — fără dir. execut. — cor. 1.882.88. 3% tantiema di-

rectorului exec. cor. 706.08. 3% tantiema comitetului de suprav. cor. 706.08. 4% tantiema funcționarilor instit. cor. 941.44. Mai departe: 2 1/2% supradividendā d-nilor acționari cor. 14.000—. Fondul de pensiune al func. cor. 1.000—. Delegațiunei băncilor rom. 1/2% „Rev. Econ.“ cor. 257.67 și mai rēmān cor. 511.38. Cātrā acōstā se adaugā venitul transpus din 1900 corōne 300—. Rēmān cor. 811.37. Spre scopuri culturale, din care se distribuē: 1. Alunelui rom. conf. din loc cor. 200— 2. Despārțēmēntului „Astrei“ din loc corōne 200— și imai rēmān cor. 411.37, din care se dā servitoriului o remunerație de 80 corōne, ērā restul de cor. 331.37 rēmāne la dispozițiua dir. spre scopuri culturale-filantropice, cari se vor distribuī în sēdințā plenarā.

Programa ceremoniei de investitură

a metropolului de Iași și a doi episcopi.

Metropolitul de Iași Iosif Naniescu, murind după o bōlā îndelungatā, marele colegiu electoral s'a întrunit în ȳiua de 21 Februarie spre a alege un urmaș în scaunul metropolitan și în același timp și un episcop la scaunul din Huși, care este mai de mult vacant.

Marele colegiu este compus din membrii sfântului sinod și din toți deputații și senatorii. Președinte este metropolitul-primat, asistat de doi episcopi, doi senatori și doi deputați. Marele colegiu se întrunescē în sala camerei deputaților și înainte de adunare se face un serviciu divin la metropolie.

La marele colegiu dela 21 Februarie erau de față 14 episcopi și arhieriei, membrii ai sfântului sinod, apoi 89 senatori și 128 deputați. Au fost aleși aprōpe cu unanimitate în scaunul metropolitan de Iași P. S. Sa episcopul Partenie al Dunării de jos (Galați), ēr în scaunul de Huși P. S. Sa Conon Arămescu-Donici-Băcaoanul.

În ȳiua de 24 Februarie, marele colegiu a fost din nou convocat spre a alege un al treilea prelat la scaunul din Galați, devenit vacant prin trecerea titularului la Iași. A fost ales P. S. Sa Pimen-Georgescu-Piteșteanul.

Dupā alegere Regele a subscris decretul de întārīre, ēr Joi, în 27 Februarie s'a făcut investitura I. P. S. Sale, a noilor prelați, după un program anume, care s'a publicat înainte precum urmēzā:

Joi, 14 Februarie st. v. curent la orele 11 jum. dimiņētā, se vor afla la palatul regal (în sala de ceremonii):

Inaltul cler;
D-nii miniștri;
D-nii senatori;
D-nii deputați;
Inalta Curte de casație și justiție;
Inalta Curte de compturi;
Rectorul și decanii universitāței;
Reprezentanții Academiei romāne;
D-l primar al capitalei cu ajūtōrele sale;
D-nii prim-președinte, președinti și procuror general al Curței de apel;

D-nii prim-președinte și prin procuror al tribunalului Ilfov.

D-l secretar-general și d-l director al cultelor;

D-l general comandant al corpului II de armatā, cu d-nii generali și coloneli-șefi de corpuri, preșenți în Capitalā;

D-l pref-ct al județului Ilfov.

La orele 11, douē trāsuri regale se vor afla în Curtea Sānteii Metropolii, la dispozițiunea Inalt Prea Sānșilor Lor Metropolitului Primat și Metropolitului Moldovei și a Prea Sānșilor Lor Episcopilor Hușilor și a Dunārei-de jos, noi aleși.

La orele 11 și un șfert, cortegiul va porni dela S-ta Metropoliei în ordinea urmātōre:

1) Prefectul poliției Capitalei;
2) Protoereii Capitalei;
3) Un pluton de cavalerie (roșiori);
4) Trāsura regalā cu II. PP. SS. LL. Metropolit Primat și Metropolitul Moldovei și Sucevei;

Trāsura regalā cu PP. SS. LL. Episcopii Hușilor și Dunārei-de-jos;

6) Un pluton de cavalerie (roșiori);

La dreapta și la stānga trāsurei regale cu Inalt Prea Sānșii Metropoliți se va ține câte un maior.

La intrarea Inalt Prea Sānșilor Metropoliți și Sānșilor Episcopi, în Curtea

Palatului regal, garda va esi prezentând arma, și musica militară va intona „spre rugăciune“.

Pe peron, Inalt Prea Sfințitul Metropolit și Prea Sfințitul Episcop, vor fi întâmpinați de d-l adjutant de serviciu, și în capul scării de onor de către d-l Mareșal al Curței și adjutanții regali; de acolo vor fi conduși în salonul de primire, unde vor fi întâmpinați de d-l Mare-Mareșal al Curței.

Anunțându-se sosirea Prea Sfințitilor Prelați, M. S. Regele, însoțit de A. S. R. Principele Moștenitor, precedați de d-l Mareșal al Curței și Adjutanții regali și urmașii de d-l Mare-Mareșal și d-l General-Adjutant, fac intrarea în sala Tronului la orele 12.

După-ce Majestatea Sa se va sui pe tron, având în drépta pe Alteța Sa Regală, d-l ministru al cultelor cu d-l mareșal al Curței și doi d-ni ajutanți regali, vor conduce în sala de ceremonii, până în fața tronului, pe I. P. S. Sa Metropolitul Moldovei și Sucevei, îmbrăcat în mantia arhieriscopala, precedat de protoereii Capitalei și urmat de archidiaconii Metropoliei cu toiagul arhieresc. Acolo I. P. S. Sa Metropolitul-Primat luând toiagul arhieresc din mâna archidiaconului, îl remite M. S. Regelui, apoi d-l ministru al cultelor dă citire diplomei, recomandând pe noul ales.

Majestatea Sa încredințează toiagul arhieresc Inalt Prea Sfințitului Sale Metropolitului Moldovei și Sucevei, care mulțumesc.

Cu aceeași solemnitate vor fi introdus succesiv întâi P. S. S. Episcopul ales la eparhia Hușilor și apoi P. S. S. Episcopul ales la eparhia Dunărei-de-jos, îmbrăcați în mantie și urmași de archidiaconii respectivi cu toiagurile episcopale. Toiagurile (episcopale) se vor remite M. S. Regelui de către I. P. S. S. Metropolitul Moldovei și Sucevei.

După-ce M. S. Regele și Alteța Sa Regală se vor retrage, Inalt Prea Sfințitul Metropolit și Prea Sfințitul Episcop vor fi reconduși la S-ta Metropolie cu același ceremonial, care a presidat la sosirea la Palat, cortegiul formându-se în modul următor:

- 1) Prefectul poliției Capitalei;
- 2) Protoereii Capitalei;
- 3) Un pluton de cavalerie (roșiori);
- 4) Archidiaconii, cari vor purta toiagurile Inalt Prea Sfințitului Metropolit și Prea Sfințitilor Episcopi aleși în trăsuri regale;
- 5) Prea Sfințitul Episcop Eparchioț, în trăsuri regale (de Rimnic, Argeș, Buzău și Roman);
- 6) Trăsura regală cu PP. S. S. LL. Episcopii Hușilor și Dunărei-de-jos;
- 7) Trăsura regală cu II. PP. S. S. LL. Metropolitul Primat și Metropolitul Moldovei și Sucevei;
- 8) D-l ministru al cultelor în trăsura regală;
- 9) Un pluton de cavalerie (roșiori);

Atât la venire, cât și la întorcere toate clopotele bisericilor din Capitală vor suna.

La ușa bisericii s-tei Metropolitii, Inaltii Prelați (noi investiți), vor fi primiți de către Prea Sfințitul Episcop și Archierei și apoi se va urma rugăciunea obișnuită.

După serviciul religios cei prezenți au trecut în apartamentele I. P. S. Sale Metropolitului Primat, unde noii investiți au primit felicitări și unde s'a servit șampanie.

I. P. S. Sa Metropolitul Primat, în numele clerului eparhiei S-tei Mitropolitii, a ridicat primul pahar, pentru noii investiți.

I. P. S. Sa Metropolitul Parthenie, în numele său și al celor l'alți aleși, arată, că mulțumiri trebuie aduse întâi lui Dumnezeu, apoi M. S. Regelui și I. P. S. Sale Metropolitului Primat și închină pentru I. P. S. Sa Metropolitul Primat.

I. P. S. Sa Metropolitul Primat mulțumesc și bea pentru Membrii S-tului Sinod.

P. S. Episcopul Pimen Georgescu închină pentru membrii guvernului.

D. ministru Haret mulțumesc și toastă pentru noii aleși și pentru toți membrii S-tului Sinod.

P. S. Episcop Conon Arămescu ridică un pahar pentru slujitorii altarului în genere.

Convocare.

„Asociațiunea pentru sprijinirea învățăcelilor și sodalilor români în Brașov,“ își va ține adunarea sa generală anuală *Duminică în 3 (16) Martie* a. c. în localul ei (Strada orfanilor Nr. 4.) la 2 ore p. m. cu următoarea:

Ordine de zi: 1. Deschiderea adunării prin presidiu; 2. Alegerea a doi membri verificatori; 3. Alegerea unei comisii pentru înscrierea de membri noi; 4. Raportul general al comitetului despre activitatea sa pe anul 1901; 5. Raportul asupra casei; 6. Raportul comisiei cenzurătoare asupra casei; 7. Votarea bugetului pe 1902; 8. Propuneri de sine stătute.

La această adunare sunt rugați a lua parte toți membri acestei asociațiuni, precum și alți binevoitori și amici ai ei.

Din ședința comitetului „Asociațiunii pentru sprijinirea învățăcelilor și sodalilor români în Brașov“, ținută în Brașov, 21 Februarie n. 1902.

Ioan Socaciu,
președinte.

I. Dariu,
secretar.

Scrisore din Blașiū.

— 25 Faur n. 1902.

D-l Szász Iozsef, care numai la finea anului trecut a fost ales cu mare majoritate de voturi de vice-span al comitatului Albei-inferioare, deja și-a început vizitele sale prin diferitele părți ale comitatului.

În 23 l. c. a fost în Blașiū, unde a sosit cu trenul accelerat la orele 9 dimineața și a stat până în altă zi dimineața.

Totă ziua a făcut vizite pe la canonicii, pe la membri congregaționali și pe la alți fruntași.

La 1 oră în onóra vice-spanului s'a dat un prânz la Ex. Sa D-l Metropolit; vre-o 40 persoane au fost invitați, afară de canonicii și asesori consistoriali, toți membri congregațiunii aflători în Blașiū și mai mulți fruntași de aici. S'era la otelul „Univers“ s'a dat tot în onóra lui un banchet, la care au luat parte cam 60 persoane. Membrii congregaționali români încă au luat parte în număr complet.

Dintre toastele multe ridicate cu acest prilegiu, este de remarcat acela al vice-spanului și al R-simului d-n Dr. Augustin Bunea, canonic metropolitan și președintele clubului român din acest comitat.

D-l vice-span ni-a spus în vorbirea sa, că are de cuget a conduce afacerile comitatului acestuia astfel, încât acela să înflorască în toate privințele și toți locuitorii lui să fie îndestulați, fără deosebire de limbă și confesiune. În special se va îngriji, ca administrația comunală să fie condusă astfel, încât să se îmbunătățească starea poporului; va sta în contact cu poporul și-i va lecui toate relele, ce i-s'ar face pe nedrept.

D-l Dr. A. Bunea în vorbirea sa lungă și avântată spune, că majoritatea acestui comitat o formează Românii, cari totdeauna au purtat cu pașnică greutate comune, și au adus jertfe mari și nespuse atunci, când binele comun așa a pretins. În legătură cu acestea escelentul nostru orator își espune dorințele sale — totodată dorințele noastre ale tuturor Românilor din acest comitat, — care le l'egă de administrarea d-lui vice-span, care și până acum s'a dovedit totdeauna om just, prudent și energios. În fine îi doresce mulți ani, ca să p'otă conduce acest comitat, după cum pretind interesele tuturor locuitorilor.

Adunarea gen. a Reuniunii femeilor din Blașiū. Tot în 23 a l. c. s'a ținut adunarea generală a Reuniunii femeilor române din Blașiū sub presiul d-nei Elena Nestor, vice-presidentă. Din raportul secretariului, prezentat de d-l Dr. Ambrosie Cheșian, prof. gimn. și secretarul Reuniunii (deja în al 6-lea an), se vede, că Reuniunea în scurtul timp al existenței sale de 10 ani, a dat pentru Internatul de fetițe, pentru școlă de fetițe

și pentru diferite ajutoare la fetițele dela școlă din loc cu totul 5580 corone. Reuniunea ađi dispune de un capital de cor. 9400 și are 133 membri.

Reporter.

Din Brad.

— 18 Februarie 1902.

Cu adevărată și nespūsă bucurie sufletescă scriu acest raport despre producțiunea teatrală împreunată cu joc, dată la 16 Febr. a. c. de harnicii și zeloșii noștri meseriași români din Brad, doritori și ei de prosperare, și despre venitul destinat pentru înființarea „fondului de ajutorare a învățăcelor și sodalilor meseriași români din Brad.“

Inceputul a fost mai greu. D'ér inceputul bun. are bun sfârșit.

Bravii meseriași români din Brad, convinși despre progresele, ce se fac pe toate terenele, v'ed'end cu ochii și cetind și din diarele noastre naționale, că meseriașii români din alte centre se mișcă și în unire, urmăr la umăr cu stăruință lucră pentru a-s'î crea o sorțe mai bună, de a-s'î asigura poziție demnă în societate și în noianul atător adversității, de a lupta cu succes atât în special pentru esistența proprie, cât și în general pentru mândria și binele nostru național, dic, bravii noștri meseriași din Brad s'au decis și ei de a urma exemplul meseriașilor din alte centre.

Astfel în ziua de anul nou al nostru (1902) meseriașii noștri români din Brad, convocați, fără rugare multă, s'au întrunit cu toții la o adunare. Acesta fiind deschisă și arătat scopul ei, s'au încins discușiunile vrednice asupra modului cum, pe ce cale, s'ar p'ut' mai cu efect învinge greutățile multe și mari, ce d'înluc în întâmpină aprópe din toate punctele de vedere, atât în cele ale perfecționării fie-cărei meserii, cât și în cele materiale și sociale culturale.

Ca să se facă inceputul, fă cât de modest, au decis a-se presenta publicului cu o producțiune declamatorie-teatrală, al cărei venit curat să formeze baza unui fond de ajutorare a învățăcelor și sodalilor români din Brad. Numai decât s'a constituit și un comitet, în frunte cu subscrisul, și apoi s'au designat cei mai tineri dintre m'ăestrii, cari să se pregătescă cu predarea unor piese.

Următorii tineri m'ăestri; Alesandru Sabo, croitor, Filip Tirica, m'asar, Sabin Iuba, pantofar, Anton Filip teslar și Ioan Persia, sodal ferar, deși neinițați pe calea acestă, totuși cu voie bună au primit să se producă înaintea publicului.

Dialogul de V. Alexandri „Moțul și S'ecuiul“ l'au predat d-nii Filip Tirica și Anton Filip. Acest dialog predat forțe natural a stors admirarea publicului, care a isbucnit în aplause frenetice.

Tot cu asemenea rezultat s'a reprezentat și „Musa dela Burdujeni“, o piesă pentru începători nu prea ușoră. Rolul „cucónei Caliopi Busuioc“ l'a interpretat fetița Sofia Indrieș, care a secerat multe aplause și lauda publicului. Tot cu aceeași d'esteritate s'au achitat de rolurile lor d-nii F. Tirica, ca nepotul lui Trohin, A. Filip, A. Sabo, ca Flaimuc, Turlupini etc. și Sabin Julia ca slugă la Caliopi. Hora pe bină a fost jucată cu mult gust de tinerii diletanți și de câte-va fetițe frumoșele, între cari au fost și fetițele d-lui Ilie Zerna, Ronta și Faur. Aplausele nu mai sfârșiau chemând din nou pe diletanți să se arete pe bină.

Cu „Mama Anghelușă“, predată atât de natural și isteț de sodalul ferar Ioan Persia, s'a terminat producțiunea spre deplină mulțămire a numărului public.

După acestă în cea mai bună ordine s'a început joul cu „Someșana“. Petrecerea forțe animată a durat până aprópe în rev'ersatul zorilor, când publicul numărós adunat, s'a dep'artat pe deplin mulțămit și cu convingerea, că Românul, decă vr'e, p'ote.

Din celea sus pomenite orl-cine să p'ote convinge, că rezultatul moral a fost pe deplin satisfăc'ător. Din cele următoare vom ved'ed, că nici rezultatul material n'a rămas înapoia celui moral. Anume: Intratele au fost 222 c. 20 fil. Eșitele 95 c. 54 fil. Venitul curat 126 c. 66 fil. depuși

la banca „Crișana“ din Brad cu menirea amintită spre fructificare.

Cu ocasiunea acestă au contribuit cu obolul lor următorii dd.: Francisc Ulein (Baia de Criș) și Francisc Mollnár câte 2 cor.; Alesandru Draia, inv. pen. 3 cor.; au suprasolvit: Ioan German 80 fil.; Petru Rimbaș, compt. 1 c. 60 b.; Aron Feier, George Bolca, George Julia câte 20 fil., Vasile Boneu 50 fil.; Grigore Borza, vegh. de băi 1 cor. 60 b.; Pavel Pop. m. funar. Dr. P. Oprisa prof. Ioan Cutian comerc., I. Bărnă inv. câte 40 fil.; Romul Coțoiu, comer. a contribuit 4 cor., George Ometa, comer. și Urșă câte 1 coronă; P. Cioflica, croitor și A. Ciugudian, of. de bancă câte 1 cor. 20 fil., Bontoș Simu, Dr. I. Radu, prof., Banciu T., Lendvay. I., Zerna, timar, Costea Nicolae, timar, C. Grădina, v.-not., I. Socaciu, sodal comerc. au suprasolvit câte 20 fl., Drd. T. Tisu 40 fil. și Toma Otiel m.-zidar au contribuit 2 corone.

În decursul pauzei s'au ținut și toastele pentru prosperarea meseriașilor noștri, dintre cari e de amintit acela al d-lui Ioan German, învățător din Brad. Cu cuvinte pline de căldură și afecțiune a salutat pe meseriași, îndemnându-i la muncă neîntrepută și uniți în cugete și simțiri să pună umăr la umăr și luptând voinicesce vor învinge ușor greutățile, ce le întâmpină. După acest toast v'ed'end insuflețirea publicului, după exemplul d-lui V. Tordășian, m'am folosit de ocasiunea binevenită și am rugat pe onorații óspeți să se pregătescă fie-care cu câte 2 fil., să mi-i pună în p'alarie, cu care am cutreerat toate odăile și sala de joc și am adunat suma de 6 corone. În fine am spus rezultatul colectei și scopul: „Inființarea unui fond de zestre pentru fetele harnice, cari vor fi religioșe, morale și economice bune, vor sci tórce, țese etc. și să vor m'arita după m'ăestrii tot așa de bun“.

Mare insuflețire a fost. Atât óspeții, cat și cei-ce au binevoit a suprasolvi și contribui cu obolul d-lor la m'ărețul scop, binevoiescă, în numele meseriașilor români din Brad, a primi cea mai căldurósă mulțămire și-i rog, ca și cu altă ocasiune să nu pregete a-se presenta și a contribui moralicesce și după putință și materialicesce la încurajarea meseriașilor și la realizarea școlului.

Vasile Boneu.

Adunarea generală a „Corului vocal“ din Cuvesci.

Lángă Lipova, 5/18 Februarie 1902.

Conform §-lui 16 din Statute, Duminică în 27 Ianuarie (9 Februarie) a. c. s'a ținut adunarea generală ordinară a Corului vocal rom. gr. or. din Cuvesci, cum urm'eză:

După finirea S-tei Liturgii toți membrii și binevoitorii corului — la invitarea d-lui preot — se adună în școlă, aci membrii activi coriști îi întâmpină cu cântarea națională „Salutarea“, după carea părintele capelan Ioan Suciu, din încredințarea veteranelui paroch Iosif Iorgoviciu, ocupând locul presidial, prin o vorbire acomodată declară adunarea generală de deschisă fiind întâmpinat cu cuvintele „s'ed tr'ăescă“, la ce corul întonează: „mulți ani“!

Conform programului urm'eză în ordine: a) Primirea de membrii noi în număr de 3 — ascultători — și stabilirea listei membrilor cu 28 membrii activi, 3 ascultători, 16 fundatori, 6 ajutători, 9 binefăc'ători și 5 onorari, de tot 67 membrii.

Se mai cetesc din partea oficialilor următoarele rapórte. b) Raport despre activitatea corului; c) Inventarul corului cu o avere de 1156 cor. 65 bani, în care șumă se cuprinde localul corului și hectograful făcute în anul 1901; d) Socot'ela generală a fondului societății cu o avere în bani de 264 cor. 67 bani; e) Preliminarul societății cu suma preliminară de 480 cor. 10 bani. f) Protocolul de evidință și g) Repartiția membrilor; — cari toate primesc aprobarea adunării generale, ér oficialilor li-se dă absolutoriul.

Urmând la ordinea d'ilei restaurarea comitetului, adunarea generală av'end de-

plină încredere și fiind mulțumită cu activitatea fostului comitet — unanim îl realege.

La punctul „diverse propuneri“ s'au luat la cunoștință cu aprobare următoarele propuneri ale comitetului, și anume:

1) Se dă mulțumită, atât protocolară, cât și publică Onoratei Administrațiunii a fâiei „Gazeta Transilvaniei“ din Brașov pentru trimiterea în mod gratuit a fâiei sus numite, la adresa „Cornului nostru vocal“ pe anul 1901.

2) Se face obligatorie pentru fie-care corist intrunirea la școlă în toate Duminicile și sărbătorile postului mare și a Crăciunului dela 2—4 ore d. m., precum și participarea la biserică în toate sărbătorile de peste an și în Duminicile de ernă, când și poporul cercetază sfr. biserică mai regulat, spre a cânta răspunsurile la s-ta Liturgie.

3) În raportul anului viitor se vor ceti, în mod de blam, numele acelor coriști, cari vor absentă mai mult din nepăsare dela prelegeri și dela biserică când cântă corul.

4) În fine, la propunerea dirigentului, adunarea primesce, că: în lipsa de cărți la popor, esemplarele foilor societății în număr complet câte pe un an. — de până aci și de aci înainte — se se împartă la membrii activi cu condițiunea, ca dânsii se le lege, se le păstreze și se se folosescă de ele.

Cu acestea fiindu-se obiectele de pertractat, ședința se ridică, ér cu autentificarea protocolului se împuternicesc doi bărbați de încredere.

G. T.

Literatură.

„Cartea de aur“ de Teodor V. Păcățian. Volumul I. Sibiu „Tipografia“ societate pe acțiuni 1902. Prețul 10 corone România 12 lei.

Sub titlul de mai sus, o carte voluminoasă de aproape 800 pagini a eșit d-lele acestea de sub tipar. Este primul volum dintr-o operă importantă de 8 tomuri, cari vor cuprinde toate actele memorabile ale mișcării noastre politice, începând cu epoca tristă a aservirii bisericii românești de către Calvinii, apoi unirea cu biserica Romei și așa mai departe până în zilele noastre. Acest prim volum cuprinde trei părți: I. *Inainte de redeșteptare*. II. *Anii redeșteptării* (1848—49) și III. *Sub absolutism* (1850—1859). Zelosul cercetător al actelor trecutului nostru politic național, dl. T. V. Păcățian, într-o prefață sugestivă ne arată motivele, cari l'au îndemnat la scoterea acestei serii de volume, din cari pe cel dintâiu îl avem înaintea noastră. „Cel ce se gândesce la viitorul nămului nostru — dize dl. Păcățian — trebuie să se gândescă întâiu la trecutul nostru. Deosebii în politică cunoșcerea trecutului e o necesitate imperioasă. Pentru că timpul trece, omenii se schimbă, dér întemplantările se pot repeti... Cred că nu greșesc când afirm, că prea puțin dintre noi, ales din generațiunea mai tânără, cunosc trecutul nostru așa cum ar trebui să-l cunoscă... Dela mine e numai dorința de a fi făcut prin adunarea într'un mă-nunchiu a mărețelor și impunătorilor lor (ale înaintașilor) fapte — ca actualilor și mai ales viitorilor conducători ai poporului român din patria această, tinerimei române, să i-se deie prin acest îndreptar politic o comoră bogată în mână, un izvor nesecat de însuflețire națională, de muncă și abnegațiune... Pentru-că numai însuflețindu-ne de frumoșele lupte naționale din trecut... ni-se pôte deștepta și imprima în inimă datorința de a merge și noi pe aceeași cale, păstrând și apărând cu sfințenie aceea ce ne-a rămas dela ei și ce datorii suntem să lăsăm și noi urmașilor noștri, în întregime și neatacată: onorea națională“.

Intr'o epocă de decadentă generală, în care trăim, cartea d-lui Păcățianu a apărut tocmai la timp, spre învătătură unei părți din tinerimea noastră, care strigă, că nu mai vré să caute înderét la ceea

ce au făcut bătrânii. Din această carte pot învêța respectivii, cum au luptat înaintașii noștri și, deși luptele lor n'au fost întotdeauna încoronate de succes și de câștig, armele lor au fost tot-deuna curate și mă-nuite pururea numai pentru onorea națională.

Tot ceea ce dorim este, ca volumul I din „Cartea de aur“ să fie încurajat și materialicesce de publicul nostru, ca prin acesta să-i se dea harnicului autor un imbold și mai mare pentru continuarea operei sale.

Au apărut: „Viitorul, studiu politic“ de Dr. Traian Vuia, retipărire din „Drapelul“ Lugos, 1902, editura djarului „Drapelul“.

— „Ingrășarea câmpurilor“, sfaturii pentru săteanul plugar, date de Dr. N. O. Popovici-Lupa, agronom, profesor la școlă centrală de agricultură dela Herăstrău. București, tipografia Guttenberg, 1901. Broșura această formeză cârticioa a XXII-a din Biblioteca populară a administrațiunei domeniului Coronei.

Apel.*

Subscrisul în numele comitetului parochial și al întregii comune bisericesci gr. cat. din Ioaniș, cu adencă umilintă mă rog de toți aceia, cari iubesc frumșea casei lui Dumneșeu, ca să binevoiescă a-ne ajuta cu obolul lor la împodobirea dinăuntru a bisericii noastre nou edificate (iconostas etc.) și pentru cumpărarea a două clopote.

P. T. binefăcători! Suntem o comună forte mică, abia 30 de fumuri între o mare de compatrioți maghiari reformați. Cu toate acestea bunul Dumneșeu ne-a ajutat și după sfotări de mulți ani, la capătul vremii, fondul religiunii ca patron ne-a edificat o biserică frumoasă de piatră.

Biserica noastră e în locul cel mai frumos din totă comuna, în apropiata vecinătate cu școlă cea nouă de stat, care la tōmna viitoare se va da destinațiunei sale nu spre puțina măhuire a noastră, dicit, suntem o comună mică și nu avem puțință ca dela noi se ne împodobim sfânta și frumoșă noastră biserică. Poporul e puțin și-i sleit de toate puterile, căci la edificare — pe timpul lucrului de câmp — tot jelerul a trebuit să clăcuiescă 65 și tot cărașul 35 de zile deplin. Și le-am împlinit și biserică noastră astăzi se înalță falnică peste tot satul spre nespusa bucurie a noastră și spre desfătarea ochilor tuturor, cari călătoresc cu trenul spre frumosul ținut al Beiușului, căci este aproape de calea ferată, érá biserica noastră stăpănesce peste întreg satul.

Mă rog dér umilit, generoși binefăcători, ca în vederea puținătății și neputinței noastre, să binevoiti a ne sprijini întru ajungerea scopului prea mult dorit, la care de decii de ani am oftat.

Bineprimitele oferte, cari se vor publica pe calea djaristiceii noastre, sunt a-se adresa subscrisului

Ioaniș (Jánosfalva), p. B. Ujlak.

Cu distincă stimă
Ioan Koevary,
preot.

Cura băilor de burueni depurative „Dinșoreanu“ Plocești. Cu această cură ușoră de aplicat și de urmat se pôte restabili ori-ce, suferind de ori-ce bōlă, în ori-ce timp al anului, fără tēmă de recelă. La bōlele de cancer, tuberculosă, epilepsie, hemoroide, paralisie totală séu parțială, hemiplegie, etc. fac angajamente garantate pentru restabilirea sănătății. Cei cari se pot acomoda în locuința lor, se pot curarisi singuri acasă, după o instrucție specială bōlei cerută de suferind. Consultul prin corespondență fără instrucție e gratuit, asemenea e gratuită și instrucția pentru cei ce vor dovedi, că sunt seraci fără mijloce. La casurii grave, unde mōrtea ar amenința viața, și medicina nu mai pôte da ajutorul dorit, pentru salvarea celui în pericol mă pôte chema ori-cine telegrafic. *Dinșoreanu*, physiolog-hidropat.

* Celelalte gazete românești sunt rugate a lua notiță despre acest apel

Mulțumită publică.

Brad, 15 Febr. 1902.

La fondul „Masa studenților“ dela gimnasiul public român gr. or. din Brad au încurs următoarele contribuiri:

I. Ca rēscumpărare a felicitărilor de anul nou 1902 suma de 149 corone dela următorii domni: 1) Dr. Ioan Mihai, 20 cor., 2) Dr. Silviu Moldovan adv. 50 cor., 3) Dr. I. Pop, medic 10 cor., 4) N. Vlad, farmacist 10 cor., 5) Dr. A. Vlad 10 cor., 6) I. Vulcu, comerciant 10 cor., 7) P. Belei, cas-sar 3 cor., 8) Dr. St. Erdélyi, medic 2 cor., 9) Dr. I. Papp adv. 2 cor., 10) Dr. G. Măcelar cand. de adv. 2 cor., 11) Dr. A. Străitariu cand. de adv. 2 cor., 12) Dr. R. Dobo medic 2 cor., 13) Sim. Vlad 2 cor., 14) An. Damian 2 cor., 15) Iosif Orbonaș 2 cor., 16) I. Branga inv. 2 cor., 17) Iuliu Florea 2 cor., 18) Daniil David 2 cor., 19) I. Moța preot 2 cor., 20) Val. Orbonaș 2 cor., 21) R. Nicōra 1 cor., 22) G. Cușuța 1 cor., 23) Aurel P. Barcian 4 cor., 24) I. Lăzăriu comerc. 2 cor. — toți din Orăștie, și 25) I. Popoviciu, preot, Gelmar 2 cor.

II. Ca cunună eternă: pentru Nicolae Cristea asesor la Consistoriul arhidiece-san român gr. or. din Sibiu suma de 28 corone, la care au contribuit următorii d-ni: 1) Vasile Damian, protopresbiter 2 cor., 2) Georgiu Părău director gimnas. 2 cor., 3) Constantin Costin, profesor 1 cor., 4) Stefan Albu, profesor 1 cor., 5) Vasile Boneu, profesor 2 cor., 6) Dr. Pavel Opișă profesor 2 cor., 7) Dr. I. Rațu prof. 1 cor., 8) I. Germân inv. 1 cor., 9) S. Germân 1 cor., 10) P. Rîmbaș, contabil 2 cor., 11) Ioan Rusu, medic 2 cor., 12) Feier Aron, proprietar 1 cor., toți din Brad, 13) An Bogdan, preot Tereșel 1 cor., 14) S. Stănilă, preot Ribița 1 cor., 15) N. Florea, preot Rișca 1 cor., 16) Ioan Roman, preot Luncoiul-de-sus 20 bani, 17) I. Câmpean, preot Rovina 1 cor., 18) P. Vraciu, preot Stă-nița 1 cor., 19) I. Costea, preot Vaca 40 fil., 20) I. Fugăta, preot Luncoiul-de-sus 20 bani, 21) N. Mateiu, preot Ribiciora, 20 bani, 22) P. Lazar, inv. Teretel 40 bani, 23) Ar. Stănilă, inv. Bulzești 40 bani, 24) I. Tisu plugariu, Cebea 20 bani, 25) Dionisiu Sidă, notariu Băița 1 cor., 27) Văreș Gyula, notariu, Ribița și 27) R. Coțoiu, comerciant Baia-de-criș 1 cor.

III. Ca cunună eternă pentru Georgiu Bogdan, preot în Brad, membru al consiliului societății de credit și economii „Crișana“ din Brad, dela „Crișana“ 20 cor.

IV. Ca cunună eternă pentru Ioan Cutean, comerciant în Brad, membru al consiliului societății de credit și economii „Crișana“ din Brad, dela „Crișana“ 20 cor.

V. Dela d-l Iuliu Vuia inv. în B. Comloș și S. Vuia câte 1 cor., ér dela elevii clasei superioare de baeti din B. Comloș 3 cor. 40 bani, la olaltă 5 cor. 40 bani.

Marinimoșii donatori primescă espre-siunea profundeii mulțamite!

Comisiunea administrativă.

*

Dêrstele-Brașovului, 8 Febr. 1902.

Mult Onorate D-le Redactor! Vă rugăm să binevoiți a da loc în prețitul d-vōstră djar următoarelor:

Cu ocașiunea producțiunei declamatorice-musicale împreunată cu dans, aranjată de unii membrii din societatea „Progresul“ de aici, Duminică în 13 Ianuarie a. c., s'au încasat cu totul 295 cor. 62 b.; din această sumă subtragându-se spesele de 110 cor 82 b., apoi abonamentul pe câte un an la următoarele jurnale: 1. „Gazeta Transilvaniei“ Nr. de Duminică 4 cor. 2. „Bunul Econom“ din Orăștie 4 cor. 3. „Albina“ din București 8 cor., și pentru procurarea unor bănci în localul de întrunire al societății 8 cor. — suma 24 cor., a rămas un venit curat de 160 cor. 80 bani, care sumă predându-se Epitropiei parohiale, s'a și depus la „Albina“ cu libel separat, spre a servi de basă la „fondul pentru adaptarea școliei din loc.“

Tot de-odată ne permitem a rătă și numele acelor stimați domni, cari au binevoit a-ne oferi obolul dânsilor ca suprasolviri, și anume:

Stefan Mărculescu comerciant în Buzău (România) 20 Lei. I. O. L. itinger, fabricant 5 cor. H. Zaidner, fabricant 6 cor. Andrei Băseanu, profesor 4 cor., Dionisie Făgărășanu, profesor 3 cor., I. C. Panțu, profesor 2 cor., pâr. Toma Frateș paroch gr. or. 2 cor., pâr. Romul Verzea, capelan gr. or. 2 cor., pâr. Ioan I. Maximilian, capelan gr. or. 2 cor., Ioan Mandai, proprietar 1 cor., Stefan Median, zaraf 2 cor., H. Drandt, funcționar 2 cor.

Ne împlinim o plăcută datorință, când pe calea această esprimăm sincere și călduroșe mulțamiri Onor. public în genere, care în număr atât de frumos a participat la producțiunea amintită mai sus și în spe-

cial mulțumim Onor. domni contribuenți pentru suprasolvirile marinimose.

Ioan Broșu,
preot și președinte al
societățiiIoan Aldulea,
cassier.

Bistra, 18 Febr. 1902.

Cu ocașiunea producțiunei teatrale, împreunată cu cântări, declamări și joc, ținută în Bistra la 2 Februarie n. a. c. a încurs peste tot suma de 136 cor. 60 bani, din care subtragându-se eroğațiunile de 55 cor. 80 bani, a rămas venit curat 80 cor. 80 bani, care s'a și transpus cassei „Reuniunii române de cântări și musică din Bistra“.

Oferte și suprasolviri au încurs dela următorii domni: Dr. Zosim Chirtop, adv. Cămpeni 10 cor., Lowi Zs. 6 cor., Alesandru Darabant, jude reg. pensionat Bistra 4 cor., Const. Cothișel, preot gr. or. Certege 4 cor., Eufimia Dr. Caian, Isidor Butnariu, preot gr. cat. Roșia, Ioan Vlassa, protopretore, Dr. Alesandru Șulțu medic, Cămpeni, D-na Jan- tea, preotăsoă Sohodol, Vasile Crișan ospētar Lupșă, Petru Balea, ospētar Cărpeneș., câte 2 corone. Ales. Ivașcu negustor, Mezei Daniel din Cămpeni, Ales. Almașan, Ales. Henzel, Ales. Jurca proprietari de mine din Roșia, Csiki Lajos negustor, Zseonka locotenten la gendarmerie din Cămpeni, Girlich, locotenten Abrud Avram Cioran, preot gr. or., George Giurgiu inv. din Lupșă, Nicolau Ungurean preot gr. cat. Cămpeni și Bihari v-not. Lupșă câte 1 coronă.

Primescă și pe acesta cale călduroșă noastră mulțamită toți binevoitorii, cari cu suprasolvirile, ofertele și prezența d-lor au contribuit atât de mult la succesul și moral și material al producțiunei tineretului nostru.

Romul Marcu,
cassar.Alesandru Papiu,
președinte.Petru Simu,
controlor.

ULTIME SCIRI.

Bruxella, 28 Febr. La Klerksdorp

Burii au reputat o mare victorie asupra Englesilor. Burii au nimicit o întregă colonă englesă făcând 800 prizonieri și luând două tunuri, multe muniții și provizii. — O a doua luptă între Burii și Englesi a fost la Betlem, unde Burii—după-ce s'au încercat să rupă linia blocuselor englese împingând din Mandria șese-sute de boi către firele de sirmă — s'au retras lăsând 15 morți. Englesii au avut 20 morți și 50 răniți.

Ce plătesce banul și cum îl cruțăm noi?

Vremea de ađi ii vremea banului. Fără dânsul nu poți începe mai nimic. Unde te întorci îți trebuie bani, unde te întorci îți cer bani. Vrei să trăiesci mai bine îți trebuie parale, vrei să-ți porți gospodăria cum se cade, îți trebuie parale, vrei să ai trecere în lume érași parale, vrei să-ți îngrijesci copiii, parale și érași parale. Și pe dicit ce merge banul ii mai scump și-i mai greu de făcut. Déră mare ții mira-rea, când veđi, că tocmai omenii noștri dela sat ii cheltuiesc și-i împărăscie mai fără cale, măcar că tocmai lor li-i mai scump și li-i mai greu de câștigat.

Lor le curg sudorile șiroie până se ved la ceva parale, déră după-ce le au. le aruncă ca și când le ar fi luat din vânt. Fac nunți de câte trei zile cu lăutari de cei scumpi și cu bēturii de te poți scaldă în ele, hrănuiesc tot câte trei zile de-arēndul, când li-se întemplantă vr'un om nou. cumetrie bade, de gândescl că cine scie ce avere li-o adus cel nou născut îngropăciunii ca la boeri și-apoi nisce praznice, că cel ce-o dat praznicul nu se ridică nici jumătate de an din datorii, sărbătorile și Duminicile bēturii de mama focului pe la cele crășme, în zilele de lucru pe la cancelării cu trebă și fără trebă... c'o vorbă gospodarul nostru se lapēdă de bani ca de necuratul, déră pe urmă postesce de pôte lua pri-cistanie în totă dja.

Eu să ne uităm de ciudă la domni, să vedem cum umblă ei cu banii.

Începem cu boierii. Cât plătesc la dânsii banul scie prea bine săteanul nostru. Să-și aducă numai aminte de chibzuala cu care își năimesc ei argații și lucrătorii cu diua. Erna când mergi la dânsii să-ți ajute cu lemne, ori cu de-a rëndul mândării, te ajută degéba? Nu trebuie să-și faci vara țile de lucru? Fac ei nunți și hramuri ca noi, măcar-că au de unde?

Dér ce fac domni din tîrg? Când vin să-ți cumpere ceva nu se pun de pricină și pentru 5 cr., și nu se negocia de ții lehamete până ce-ți cumpără? Văduțua-ți pe dânsii să-și plătescă pe la întâielea, când făsuiesc sute, aldămașuri cum fac ai noștri, când vînd ori cumpără o biată vituță?

Să ne uităm la jidanii. Cintesc ei atâta ca omul nostru, măcar-că au buți întregi de beuturi? Ferit'a Dumneșu! Ei se dau în vînt și 'n pămînt pentru bani și, după ce i-o prins în mână apoi sănătate, atâta-i mai dă drumul... déră ce mai atâta vorbă, ori-ce om cu chibzuală și cu judecată vede cât îi de scump banul și-l cruță.

Să începem și noi gospodarii să învățăm a trăi în lume, căci ni-mucul la deget, noi călcăm și străini ne intră în gospodării. Să lăsăm bencheturile și haburile, să lăsăm din cele nunți și hramuri, din cele cimetrii și ingropăciuni din cale-afară de scumpe din cinste cu păharul și judecări de clacă.

Cine să ne scotă din gura Jidanilor și a datoriiilor, decă nu ne-om scote noi singuri. Și cum ne-o scote, decă facem istravă din ban. Ore decă ne-om face mai stringători, strigavom noi, că nu ne putem plăti de biruri și, că nu ne putem mîntui de nevoi?

Ore până când să fim noi țerani dârlôga de hlôba jivinei străine și a celor dintre ai noștri, la cari le place a trăi din sudorea noastră? Ora de ce să n'avem și noi folos din munca noastră și de ce să nu punem la grămadă ceea ce-i al nostru?

En să cruțăm banul și să nu-l dăm din mână numai atunci, când nu mai avem încărău, și vom vedé unde-om ajunge în 10 ani. Atunci vom puté să ne batem cu pumnul în piept și să strigăm „nu mă tem, numai de Dumneșu și de lege, halal că-s țeran odată!” „D. P.”

Intrebuințarea gunoiului.*)

Gunoiul se lasă să dospéscă în grajd în țarc séu în grămadă, mai mult séu mai puțin, după trebuință, așa că avem trei feluri de gunoiu: paios, când nu e dospit mult, de se cunosc încă firele de pae séu coceni; pe jumătate putred séu pe jumătate ros, când firele de pae se cunosc mai puțin și s'au înegrit, ér tot gunoiul este unsuros și lucios; în sfîrșit gunoiul este putred séu ros, când din pae nu se mai cunósce nimic, gunoiul este negru, nelucios și mai uscat, cum este pămîntul de florii și cel de pădure.

Așa se face tot gunoiul, pe care-l lăsați în neingrijire să putredéscă prin curte séu grădină. Gunoiul ros a perdut mult din puterea lui, dér adesea ne trebuie și astfel de gunoiu, după cum își voiți spune îndată.

După firea pămîntului și a holdei se schimbă și felul gunoiului: Decă pămîntul este ciolănos și ud, trebuie să-l îngrășăm cu gunoiu p-

ios, care putredînd mai încăldésc și uscă pămîntul: decă din potrivă pămîntul este nisipos (chișaiu), cărăm pe el gunoiu ros; căci chișaiul e de felul lui arsos, gunoiul prospét l'ar încălđi și mai mult; ér pentru pămînturile de mijloc este mai bun gunoiul pe jumătate putred.

Gunoiul se póte cără la câmp, ori și când vitele și ómenii l'au de lucru și pămîntul nu e prea desfundat de ploii. Decă cumva vremea ne iértă de a cără și vara, când holdele sunt încă pe câmp, atunci îl aședăm grămadă la un cap al locului, unde-l acoperim cu pămînt, spre a-l păstra până la vremea împărăsciatului. Dér mai nimerit este a cără gunoiul tómnă, după isprăvitul sãménaturilor, séu iérna pe západă. Cel mai bun lucru este de a-l împărăscia îndată, din car séu din sanie; atunci mustul gunoiului intră în pămînt, ér el însuși se usucă și nu perde mult din puterea lui. Decă gunoiul se face grămăjore pe câmp, acestea să nu le lăsăm mai mult de 2—3 țile neimpărăsciate

— Eu tocmai socoteam, domnule, că așa este mai bine: Să fac grămăjore pe câmp și să le las, până voiți puté face ogorul. Așa lucréză nepotu-meu Gheorghe; și așa am vécut și la altă lume.

— Nu, moșule, nu este mai bine cum țieci d-ta, și să-ți spun de ce: N'ai băgat de sémă, că în holdele îngrășate sunt unele ochiuri séu pete mai verđi? Acolo au zăcut grămăjorele de bălegar; decă locul nu se ingrașe de o potrivă.

Fórte bună trebă este de a ingropa gunoiul îndată după împărăsciere, prin arătură, bunăoră odată cu ogorul de tómnă care intr'o plugărie bună trebuie făcut mai pentru tóte sãménaturile.

Decă gunoiul s'a cărat și împărăsciat iérna, atunci se ingropă cu arătura de primăvară.

Este folositor, ca un om să mérgă în urma plugului și să tragă cu furca gunoiul în brasdă. Cu chipul acesta se ingropă mai bine.

— Dér, domnule, ómenii cu locurile în deal, cum să care gunoiul acolo?

— Le vine mai greu, se întelege; dér nu e peste fire de greu. Am umblat printr'o țeră străină, unde sáteni cără în deal gunoiul și chiar pămînt cu spatele, în coșuri. La viile din Drăgășani, unde délurile sunt mult mai ridicate ca pe aci podgoreni ură bălegarul în sus cu destulă greutate și plătesc 3—4 lei pe o căruță de gunoiu adusă în deal.

— Nu prea știu, domnule, cât de mult gunoiu putem cără la pogon. Mai deunăđi ne spunea domnul învétator la un cărd de ómeni, că sátenii obicínuesc a pune prea puțin.

— Tocmai de asta voiam să-ți vorbesc, moș Ióne. Domnul învétator are dreptate. Și eu am băgat de sémă, că sátenii, cari se invrednicesc a ingrașă locurile lor, duc vre-o 16—20 caré la pogon, ceea-ce este puțin. În așa chip nu e lucru de mirare, că nu prea se cunósce locul gunoiu de cel negunoiu.

Îngrășarea pămînturilor se póte aseména cu nutrirea vitelor: decă acestora le dăm numai hrana trebuitóre pentru a și ține țilele n'au de unde prinde putere de muncă. Tot așa și cu gunoirea locurilor: decă este slabă, folosul ei nu i deplin.

După cum e și locul de sêrac, il gunoim mai mult séu mai puțin: decă e prea de tot sleit îi putem da 34 până la 50 caré bune la pogon; acesta este o gunoie fórte puternică; una puternică este de 25—34 caré; potrivită este, când ducem 17—25 caré; în sfîrșit 13—17 caré dau o gunoie slabă, dér indestulátore în-

tru locurile nu prea sleite. Veđi bine dér, că cele 16—20 caré, cât obicínuesc a pune unii sáteni la pogon, dau o ingrașare mai mult slabă.

De alt-cum nu tóte sãménaturile sufer de o potrivă gunoiul: unele pot fi ingrașate mai mult, altele mai puțin Unele cer gunoiu paios, altele ros. Éta decă, ce trebuie să luăm aminte pentru ingrașarea deosebitor holde:

1. *Forumbul* este fórte lacom de gunoiu; putem pune cu folos 34—50 caré bune la pogon, odată cu ogorul de tómnă séu iérna peste západă ori chiar primăvara înainte de séménat.

Când avem gunoiu puțin, este mai bine a-l pune primăvara, numai în brazda în care punem și sémínța de porumb. Dér se întelege, că este mult mai folositor de a ingrașă — decă putem — tot locul. Lucrând astfel, să fim bine încredínțați că porumbul va da indoit de mult.

Decă e muncit cu ingrijire, porumbul este fórte roditor, chiar în anii potrivii: să-și faci ogor de tómnă; primăvara să ar și să séménă la timp; să nu-l pui prea rar, cum obicínuiți dumnévóstră, să-l prășesci (sapí) la vreme și vei vedé, moș Ióne, că o să culégi 2—2½ chile la pogon, chiar fără gunoie; dér încă să gunoiesci! Mai-mai te-ai ajunge numai cu două trei pogóne de porumb

— Ei, domnule, mare bine ar fi! Dér mă iartă, că-ți iau vorba din gură: Adevérat este, că noi punem porumbul tot în a treia brazdă la doi pași; însă lăsăm în cuib 4 și 5 fire Dér preotul cel tinér, care țiece, că a învățat și de ale plugării în școlă, ne spunea mai deunăđi, că facem réu de punem porumbul așa de rar și ne povéțuia să-l séménăm în brazdă numai la două palme. Așa a făcut S-sa. Noué ne era témă, că o să se pârlescă porumbul, dér vedem până acum, că i merge bine.

— Firesce, moșule. Preotul v'a învățat bine. O să vedeți, că va culége mai mult porumb ca dumnévóstră, deși muncesce mai puțin pogón. Ér eu îți pot spune, ce am vécut cu ochii mei: de sámeni porumbul numai la două palme în rënd și lași în cuib numai 2—2 fire, ai și porumb și coceni mai mulți.

Decă ar fi bine să pui cuiburile de porumb tot la 2 pași, te-ași sfátui să pui gunoiu numai la fie-care cuib, când ai puțin; dér nu te povéțuesce astfel; mai bine să ingrași tot locul séu cel puțin brazda, în care pui cuiburile, ér acestea să fie mai dese

2. *Sfecla de nutreț*. — Védut'ai vre-odată sfeclă de nutreț, moș Ióne?

— Ba nu domnule, dér imi dau cu părerea că trebuie să sámeni cu sfecla de mîncare.

— Séménă aidoma la foi; însă rădécina e felurită: la unele soiuri galbenă, la altele roșă; unele sunt rotunde, alte lungarețe.

Sfecla de nutreț e fórte bună pentru hrana vitelor: decă o dai boiler, vacilor și oilor, tocată și amestecată cu pae de asemenea tocate și presărată cu ceva uruélă de porumb, le merge fórte bine.

— Ei, domnule, bună trebă o fi și sfecla pentru vite, dér unde s'o mai punem? Dóră ști, că noi suntem cam strimtorăți cu locurile.

— Pe câte vite ai dumnéta, îți ajunge jumétate de pogon cu sfecla, dér să-l ingrași bine. Este fórte primitóre de gunoiu sfecla pentru vite. De aceea putem ingrașă cât rabdă pămîntul și cât ne îngăduesc împrejurările. Se pun tómnă séu iérna până la 50 caré de gunoiu pe jumétate putred.

(Va urma.)

Episod istoric.

„In anul 7096, Ghenar 8, ridicatu-s'au o sémă de Cazaci...” (Ureche.)

Era țera lui Petru-Vodă-Schiopul, vîrîtă într'un noian de grijă și nevoi. Apoi, pe lângă secetă, ce par'că se incubase dela un mal de vreme, mai erau dușmanii, cari nu lăsau în pace țera.

Însé, cum țiece cronicarul, „de noroc era Petru-Vodă cu Cazacii” cari, — ca nisce lupi învétăți la pradă, răpitori ca uliul ce din sferile ceresci cu agora-i ochire, se năpástuesce asupra unei biețe păsărici, — prădau țera.

Era în Ianuarie 1587. Simion, răzaș cu stare, se sculase de dimineță, să se ducă la pădure, ca să mai încarce carul cu buturugi. Căci gerul par'că mîncase un car încercat adus de vre-o câte-va țile.

Sănétos să fi fost, moș Simion, că buturugi destule.

Figura bétăranului, costelivă, încadrată de sprâncene albe și stufoșe, cu o barbă ca de chiciură, părea de astă-dată posomorită. Par'că nu-i sunt boii acasă, așa e Românul când presimte că ceva o se i-se întemple. Drumul până la pădure era de parte de Soroca, cale de o ții, căci răzeșia lui Simion era mare și pădurea la căpétul ei. Dér își punea nădejdea în Plăvan și mai cu sémă că mergea cu Andrei, omul de casă al Părcălabului Părvul. Ce mai omul lui Dumneșu era și Andrei. Părcălabul Părvu ținea la el ca la frate. Ii apucară prânđul, și nu făcuseră nici jumétate drum. Omătul creșcea, róta intra până aprópe de căpétina, afundându-se în văgaș, dér nici Plăvan nu se lăsa pe jos. Hăis... cea... ajunseră pe inserate la casa strejarului Barbu, aprópe de pădure. Poposiră aci, și peste puțin timp cinară.

Ce să cinez! Moș Simion habar n'avea de mîncare.

Ce să am, măi Barbule, țiece moș Simion, desfăcându-și cojocul, par'că mi-a făcut cine-va de urit pe țina de ađi.

— Apoi, moș Simióne, cine scie cum te-oi fi sculat ađi; omul e ca vremea.

A doua ții, buimăcit, moș Simion se sculă cu nóptea în cap. Cum se desmeteci sculă pe Barbu și Andrei și fața lui suriđtóre, pe care citeai veselie, luă aerul unui adenc gânitör, și ca și când ar fi voit să spună ceva, începú:

— Să știți, măi flăcăi, că am să dau de scas.

— Ia că tacă-ți gura moș Simióne, vorbe.

— Apoi, dragi băeți, cam rar să visez eu, și când visez, să știți că e adevérat. Ia să vedeți.

Să facea, că era o apă mare... mare. Și apa era înconjurată de o livede frumósă ca-ți lua ochii lanurile de grâu, ér îndératul meu, iérba se facea că era de o schiópă, tocmai bună de cosit. Ce mă gândii eu? Să cosesc iérba, că e bună pentru vite. Însé nu scin cum se făcú, că veni o vijelie, că mai să mă clintéscă din loc. Apoi d'odată un sóre și pe apă ce să veđi! o mărăție! o plutaș cu nuțași și se făcea că mirésă era albă... albă ca neana și par'că séménă cu réposata Stanca mea... Sêrmăna, D-șeu s'o erte. Ochii bétăranului picurară, și din ochi o lacrimă se právali pe cărunta-i barbă topindu-se în perii până să cadă jos. Figura-i părea a unui resemnat. Impresia unui singur moment îi desfășurase înainte o galerie întrégă de tablouri din viața casnică. Bétăranul continuă:

— Și cum vă spuséu, mirésă era frumósă... frumósă de pica. Veni repede și mă îmbrățișă. Nunțașii rideau de se prăpădeau, când vedură asta ér eu par'că simțiam, că pămîntul se cufundă cu mine. Ce să vedeți! Mirésă imi perii dinaintea ochilor și eu plutaș și cu apă, ér dela pădure Plăvan și cu Joian se întorceau cu carul gol, mugind în pustii. Bétăranul oftă ușurat, ca și când i-se luase o povară, și voind să se scóle Barbu îi a-ucă de-i țiece în glumă.

— Mai ști, moș Simióne, că i-s'o fi făcut dor réposatei să te vadă.

— E... ca unde-i partea aia.

Cu toții se pregătiră a se lua spre pădure.

Véntul se întéțise bine, ér západă aruncată ca grămeđile de colb, punea troiene de te nomolisi în ele. În spre amiađi, după ce tăiară o bună parte și puseră buturugi în car, véntul mai încetase, poteca devenise bună, și ómenii din când în când cu caréle veniau la lemne. Pe aceste vremuri de grea cumpénă, când nimeni nu era sigur de casa lui, de téma dușmanilor, domni se perințeau cu nemiluata la domnie, aprópe câte unul pe an, ba încă și câte o lună fie-care, punénd biruri peste biruri, ca să-și póta plăti și ei birul, urarea la domnie, ast-ții că țera era lăsată la

*) Din broșura „Îngrășarea câmpurilor” de Dr. N. O. Popovici-Lupa.

plata domului, dușmanii dispunând aproape de ea.

Ca un cârd de vultur, cu pipotele goale, ne vedând alt-ceva, decât jaful și prada, ea se-și ude sufletul cu sânge românesc, Cazacii în ziua de 8 Ianuarie 1887, se năpustiră și pradară ținutul Sorocoi. Moș Șimion își vedu mirăsa, care venise cu atata vijelie, căci în vijelie fu împuns de o suflă căzătoasă, ér Barbu și cu Andrei cât patură, deteră de veste parcălabului Părvu care, dice-se, puse pe gónă pe cumplitele fiare hidóse. Și astfel trece pentru cronicar ziua de „Ghenar 8“.

(A. N. 4)

Al. N. D.

P O V E Ţ E.

In contra durerei de gât. O gargară compusă în chipul următor e escelentă în contra durerilor de gât: muștar comun 25 grame, sare de bucătărie 5 grame, oțet ordinar 10 grame, apă caldă seu rece 180 grame; după ce se face acest amestec și se lasă să se plămădescă cât-va timp, se strecură printr'o pânză fină și se face gargara cât de des

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov,

se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înșirate este a se mai adauga pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru recomandatie.)

Scrieri economice.

Manual complet de agricultură rațională, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala superioară dela Ferăstru și la Semin-urul Nifon Metropolit din București. Cartea cuprinde patru volume:

Vol. I *Agrologia*, seu Agricultura generală. 34 cote de tipar cu 217 figurî în text. Carte didactică aprobată de On. Minister de Agricultură al României cu decizia Nr. 2078 din 1897. Costă 5 coróne.

Vol. II *Pitotechnia*, seu cultura specială a plantelor, 38 cote de tipar cu 202 figurî în text. Carte premiată de Academia Română cu premiul Nasturel-Herescu în sesiunea 1899. Costă 8 coróne.

Vol. III. *Zootechnia*, seu Cultura generală și specială a vitelor cornute, dimpreună cu lăcăr și lăptăria, 49 cote de tipar cu 225 figurî în text. Costă 8 coróne.

Vol. IV. *Economia Rurală*, seu organizarea și administrarea moșilor mari și mici. Costă 8 coróne.

Cartea d lui prof. Maior se deosebesc esențial de lucrările de acest fel apărute până acuma în limba și literatură română prin aceea, că este prima lucrare completă pe terenul sgronomiei în limba noastră, care tratăză tóte chestiunile cele mai mari ca și pe cele mici privitoare la agricultura română din tóte țările locuite de Români, pe baza progreselor actuale ale științei și tehnicii agricole moderne. Ea ia serioasă concurența cu cele mai bune lucrări apărute până acum în limbile culte: germană, francesă, etc.

„Castelul din Carpați“, roman din viața poporului român din Ardeal, de Jules Verne, tradus de d-l Dr. Victor Onușor cu o prefață de Dr. Eliă Divanu (Tiparul „Tipografia“ societate pe acțiuni Sibiu). Se află de vânzare la Tipografia „A. Mureșianu“ Brașov. Exemplarul broșat edit. populară 1 cor. 60, broșat ed. de lux 2 cor 40 (plus 10 b. porto), legat 4 cor. (plus 20 b. porto). O carte foarte interesantă, care n'ar trebui să lipsescă de pe masa nici unui Român.

POSTA REDACȚIUNELI

Jacob: Regretăm, dér n'o putem publica.
D. I. Iclânzel: Cu privire la cartea despre care ne întrebă, adresăză-te la autorul în Blași. Lucrarea, ce ne-ai trimis, póte că vom publica-o ulterior.

P. F. Bădăcin: Publicăm cu plăcere colecțiuni de poezii populare originale și alese. Trimiteți unele din ele.

Băiuș: Subiectul pe cât e de interesant, pe atât de defectuos ni-se pare că l'ai tractat. Limbagiul lasă mult de dorit. Póte cu attele să fi mai norocos.

I. D. (Solnoc-Dobăca): Vă vom satisface, însă reducând din estensiunea articolului, care deși pare a atinge o cestiune de interes general-local, totuși privește mai mult partea personală a lucrurilor.

I. P.: „Deja-i târziu“, am dat'o la coș.

Calendarul săptămânei.

FEBRUAR. (1902) are 28 zile. FAUR.

Zilele	Călend. Iul. v.	Călend. Greg.
Dum.	17 Sf. Teod. Tiron	2 Oculi. Simplio.
Luni.	18 Sf. Leon p. Roma	3 Cunigunda
Marti	19 Sf. ap. Archipus.	4 Adrian
Merc.	20 S. p. Leon E. Cat.	5 Eusebius
Joi	21 C. Păr. Timoteiu	6 Frideric
Viner	22 Aflar. rel. Eugeni	7 S. Toma Acui.
Sâm.	23 S. p. Ier. Policarp	8 Ioan, Filim.

Cursul la bursa din Viena.

Din 28 Februarie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120 05
Renta de coróne ung. 4%	97 35
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	120 20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	160.85
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	120.—
Bonuri rurale ungare 4%	96.85
Bonuri rurale croate-slavone	96.—
Impr. ung. cu premii	191.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	156.—
Renta de argint austr.	101.65
Renta de hârtie austr.	101.45
Renta de aur austr.	120.85
Losuri din 1860.	154.50
Acțiuni de-ale Băncei austro-ungară	16.34
Acțiuni de-ale Băncei ung. de credit	718.—
Acțiuni de-ale Băncei austr. de credit	762.75
Napoleoniori	19.07
Mărci imperiale germane	117.22 1/2
London vista	239.95
Paris vista	95.45
Rente de coróne austr. 4%	99 05
Note italiene	93.30

Cursul pieței Brașov.

Din 1 Martie n. 1902.

Bancnota rom. Cump.	18.94	Vând.	18.98
Argint român.	18.80	„	18.84
Napoleoniori.	19.—	„	19.04
Galbeni	11.34	„	11.40
Ruble Rusese	127.—	„	128.—
Mărci germane	58.50	„	—
Lire turcesc	10.72	„	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.—	„	101.—

Tergul de rimători din Steinbruch.

Starea rimătorilor a fost la 25 Februarie n. de 28,486 capete, la 26 Febr. n. au intrat 1421 capete și au eșit 468 capete, rămânând la 27 Februarie n. un număr de 29 439 capete.

Se notăză marfa ungurescă: veche grea dela 98.— 100 fil. tinără grea dela 106—107 fil., de mijloc dela 102—104 fil., ușoră dela 100—102 fil. — Sârbescă: grea 100—104 fil., de mijloc 98—100 fil., ușoră 96—98 fil. kilogramul.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Nr 9746/901.

PUBLICAȚIUNE

privitoare la înaintarea insinuărilor din partea indiviților, care-s obligați a plăti taxa pentru eliberarea dela miliție.

Insinuările au să se facă la subsemnatul oficiu de dare în decursul lunii lui Martie 1902 de cătră toți acei indiviți. cari,

- 1) pentru tot-deuna s'au aflat de neapți pentru serviciul militar și ca atari s'au șters din lista de sorți;
- 2) cari, cu ocaziunea ultimei asentări s'au aflat de neapți pentru serviciul militar;
- 3) cari, înainte de trecerea timpului lor de serviciu militar s'au dăis din cauza vre-unei atari vătămări corporale, care pe respectivul nu-l face neapt de lucru și a cărui vatamare corporală n'a obvenit în urma îndeplinirii serviciului seu la miliție;
- 4) cari, în sensul art. de lege XL ex 1868, ca susținător de familie a fost eliberat dela serviciul de arme și după art. de lege intrat în viață VI ex 1889 din ori-ce motiv au fost eliberați dela serviciul de arme;
- 5) toți cei indatorați la serviciul

de arme, cari înainte de expirarea timpului legal au emigrat din monarchia Austro-ungară.

Toți aceștia sunt indatorați a insinua la subsemnatul oficiu de dare orășenesc, pe cólele de insinuare designate spre acest scop,

- a) starea și caracterul,
 - b) locuința,
 - c) cercul de asentare, respective comuna în carea s'au dispensat de obligământul serviciului militar;
 - d) anul, dela carele va avé a-se socoti eliberarea dela obligământul serviciului militar și
 - e) să arete darea directă, perceptată în anul trecut după obligatul la taxă militară respective după capul de familie al acestuia, în comuna căreia aparține s'au în vre-o altă comună.
- În fine acei obligați la taxă de miliție, pentru cari taxa de miliție sunt datorî a-o plăti în sensul §-lui 11 al art. de lege XXVII ex 1880 așeia, cari le dau muncă, au a insinua numele și locuința oferenților lor de muncă.

Cei-ce negligăză așternerea însinuării descrise mai sus, se vor pédepsi în sensul §-lui 20 al art. de lege XXVII 1880 cu o amendă de trei seu șese ori mai mare, decât taxa militară prescrisă pentru ei.

Dacă dela terminul însinuării până la expirarea eliberării de taxa militară, adecă până la 1 Octomvrie a. c. se face vre-o schimbare în relațiile față de acela care dă muncă celui obligat de a plăti taxă militară, în atare cas acest din urmă — în sens. art. de lege IX ex 1883 § 4 p. 3 e dator a face cunoscut această schimbare la aceeași autoritate la carea s'a făcut prima insinuare.

Acei deobligați la taxă militară, cari afară de locul cărui aparțin într'alt loc nu mai sunt obligați la dare, își pot face însinuările la subsemnatul oficiu de dare și verbal, cine însă negligăză și acesta dispozițiune a legii amintite, se va pédepsi aspru.

Brașov, 21 Februarie 1902.

Oficiul de dare orășenesc.

CONVOCARE

Domnii membri ai societății de împrumut și păstrare „AURORA“ sunt invitați a participa la

a XXVII-a adunare generală ordinară

care va avea loc Duminică în 23 Martie 1902 la 10 ore a. m. în localitatea institutului „Aurora“ din Năsăud.

Pentru cazul când această adunare nu s'ar putea ținea din lipsa voturilor recerute, prin această se convoca tot-odată a doua adunare, care va avea loc în 30 Martie 1902 la orele și locul fixat, în care vor aduce hotăriri valabile membrii prezenți.

Ordinea zilei:

- 1) Raportul direcțiunii și al comisiunei cenzurătoare
- 2) Satorirea bilanțului pro. anul 1901. distribuirea profitului, darea absolutoriului pentru anul de gestiune expirat.
- 3) Alegerea a doi membri în consiliul administrativ pe timp de 3 ani.
- 4) Alegerea comisiunei cenzurătoare pe timp de un an.
- 5) Propunerile consiliului administrativ și eventual alte propuneri insinuate în sensul statutului.

Năsăud 23 Februarie 1902.

Direcțiunea.

Nr. 489,2—3.

Subscrisul imi iau voie a aduce la cunoștința on. public român din loc, că am luat în antreprisă **Restaurantul** din casele Lang și Rosenthal, numit „La isvorul cu bere“ str. Tergul boilor nr. 1, și pot servi cu mâncări gustóse și beuturi alese, pe lângă prețuri convenabile și serviciu prompt.

Mé rog de o cercetare cât mai număróasă a restaurantului meu.

Cu înaltă stima
Stefan Moldovan.

500 fl. plătesc celui ce va durere de dinți, ori îi va mirosi gura, după ce va folosi

apa de dinți

a lui Bartilla, o sticlă 70 bani. (Pentru pa-hetare 20 filler deo-ebit)
Erezii A. Bartilla (E. Winkler)
VIENA, 19/1., Sommergeasse 1.

Să se cêră pret-tindenea apriat apa de dinți a lui Bartilla. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile, unde nu se póte căpéta, trimt 7 sticle cu 5 cor. 20 fl. franco; 16 sticle cu 9 cor. franco.

Se căpéta în BRAȘOV la farmacia D-lui Victor Roth și la farmacia Ingerul păzitor, Tergu grăului Nr. 7.

În negoțul meu de băcănie și bumbăcărie se primesce ca „**invățécel**“ un tiner, care a absolvat cel puțin 3 cl. gimnasiale seu reale. Se cere cunoștința limbelor române, germane și maghiare,
Nicol. Dușoiu
Brașov.

Scăparea familiei.
Inscripțiunea de mai sus într'adevăr o merită
„Picăturile rusesci“
ce se preparăză în farmacia D-lui VASILIE MIJIN din Melencze.
Aceste „Picături rusesci“ ar trebui se nu lipsescă din nici o casă. Ele sunt un mijloc neîntrecut și escelent contra durerilor interne, de stomac, mistuire, materiță și intestine.
În timpul cel mai scurt dispar durerile amintite; lucră într'un mod binefăcătoriu contra sgărciurilor, vânturilor (colică) și diarhoie, delătură gréța și neplăcerile provenite în urma stricării stomacului și din rēcělă, liniștesce gréța și face apetit; delătură respirațiunea grea, în lipsă esiremă potolesce tusa și ajută la defacerea flegmei, pusă pe puțină vată la dinți găunoși ușurăză durerea
Prețul 1 cor. 60 bani (80 cr.)
Dacă se trimite înainte 2 cor. (1 fl.) medicamentul se espedéză francat.
„Picăturile rusesci“ veritabile se pot căpéta numai în farmacia
D-lui VASILIE MIJIN în Melencze, 2—20.(429) (comitatul Torontal).

Prăvălie de închiriat.

Prăvălia din casă mea cu poziție foarte favorabilă, — **Brașov, Târgul Inului nr. 24, este de închiriat,** — pentru un șir de ani, pe lângă condițiunile de tot avantajose.

Prăvălia ar sta dela 1 Aprilie a. c. st. u la dispoziție, așa că noul chiriaș mult la 1-a Mai u a. c. ar pute deschide comerțul său.

Informațiunile detaliate prin scrisore se dau de proprietarul **George G. Stefanovici Bucuresci**, Strada 13, nr. 161, seu dela firma **Dimitrie Eremias Nepoții Brașov.** 2-2

De închiriat

Parterul din casa nr 12 nou 333 v Târgul boilor în corn, acomodată de crăsmă, se dă închirie dela 1-a Aprilie 1902.

Deslușii da advoatul Puscaru, la Albina. 13-

KWIZDA Fluid restitucional

k. u. k. de spă-priv. de lat cal.

Prețul o sticlă cor. 2 80 bani.

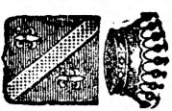
se întrebuițeză în grajdurile curții, precum și la miliție și la civili de 40 de ani pentru întărire după strămutări mari, precum și la scintire, încordarea nervilor etc. îl face pe cal capabil de umblat, extra-ordinar la trena.

— Veritabil numai cu marca de sus. — Se capătă în toate farmaciile și drog. din Austr.-ung.

Depositar principal la **FRANZ JOH. KWIZDA**

k u k Oestr. k. Rumân. u. fürstl. Bulg. Hoflieferant. Kreis-Apotheker KORNEUBURG bei Wien.

CZUBA-DUROZIER & Cia.
DISTILLERIE FRANÇAISE. PROMONTOR.

COGNAC

DEPOSIT de articole igienice.

DEPOSIT de mărfuri de gumi din Paris.

J. REIF Specialist, VIENA

I., Brandstätte 3.

Prețuri curente în coverte închise franco și gratis

Trimiterea în provincie cu Rambursă. Discreț. à K. 2, 4, 6, 8, 10 etc.

Schimbare de local.

KARÁCSONYI KISS M.

Cu 15 Martie 1902 imi strămut prăvălia mea de manufactură pentru bărbați și dame, cu resturi și diferite pânzării din localul vechiu de sub nr. 8 strada Vămii

in noul local sub nr. 14

tot în aceeași stradă.

Din cauza acesta **tote mărfurile** din magazinul meu se vînd cu prețuri extraordinar de moderate.

Rog pe P. T. public, care dorește a face cumpărături, să profite de această ocazie avantajoasă

Cu totă stima

Karácsonyi Kiss M.

(406,3-8.)

ATELIER DANTISTIC

Succesorul lui L. Goldschmidt,
Strada Michael Weiss Nr. 6

Etagiul I,

d'asupra magazinului de obiecte de aur al D-lui Bittermann
Dinți artificiali, calitatea cea mai bună cu plăci d'aur, aluminium seu cauciuc, dantură completă cu aur, dinți singuratici etc.

Dinți fără plăci pe ceriul gurii.

Îndrepteză dinții crescuți strimb.

Dinți singuratici dela 3 cor. în sus.

Dantură completă " 60 " " "

La cerere se dă pentru ori și ce lucru garanție de 3 ani.

Pentru morburii de stomac!

Celor ce prin reeă, înbuibare, mîncări ereu de mistuir, ferbințeli, prea reci, se vi-ța neregulată și'au tra- un morb de stomac și anume:

Catar de stomac, cărcei, dure-i, mistuire rea, se recomandă un mijloc bun de casă, probat de mai mulți ani cu efect bun

Vinul de burueni (Kräuterwein) a lui Huberth Ullrich

Vinul de burueni este preparat din burueni excelente și vindcătore cu vin bun, întărește stomacul și organismul de mistuire al omului. Vinul de burueni delătură mistuirea rea, și ajută la formarea de sînge sănătos.

Fo osnea vinului de burueni delătură morburile de stomac deja la început. De aceea s' se folosescă de timpuriu. Simptome ca: dureri de cap, răgăială, grătă, slăbic une, vomare, dispare adese-ori după folo irea a câteva sticle de vin de burui-ni.

Constipația și urmările ea: neastimpăr, col că, tătăle de inimă, insomnă, congestiune la ficat, sîlină, hemoide, se delătură intr- buițând vinul de burueni. Asemenea curăță din stomac materii stricăcioase prin eșirea ușoră la scaun.

Slăbiciunea, paliditatea fetei, anemia, debilitatea provin adese-ori din mistuire rea și din dispoziție lornăvicioasă a ficatului. Persoane cari pătinesc de lisa de apetit, nervositate, durere de cap, insomnie, tîngese cu inoetul Vinul de burueni dă impuls puterii de viață, Vinul de buruieni excita apetitul, ajută mistuirea și hrănesce, mișcă refacer- a substanțelor, alină nervii excitați și produce vioiciune de viață. — Muțime de scrisori de mulțumire confirmă acestea.

Vin de burueni se capătă în sticle à 3 cor. și 4 cor. în farmaciile din: Brașov, Săcele, Cristian, Rășnov, Codlea, Țințari, Helchiu, Bod, Feldiôra, Ilyfaiva, Uzon, Magyaros Nagypatak, Zăgon, Papolez, Kovászna, Beresnyó, Sepsi-Szt.-György, Bölön, Nagyajta, Baroth, Miklo-vár, N.-Baczon Zsombor, Darocz. Homorod, Kôhalom, Ugra, Kacza, Zsiberk, Lemnek, Bărânykut, Boldogváros, Boholcz, Szászttyukos, Bethlen, Sárkány, Almásmező, Zernest, Törösvár, Vajdarecse, V ila, N.-Sink, Aiud, Panticoeu, Kézdivasárhely, Erzsébetváros, Segesvár, Nagyszeben și în toate farmaciile din ora-ele mici și mari din Ardeal și din țările străine. — Farmaciile din Brașov: a d-lor Heinrich G. Obert și Victor Roth trimitte 3 seu mai multe sticle cu prețurile originale în ori și ce localitate din Austro Ungaria.

Să se ferescă de imitație.

Cereți nume **Vin de burueni a lui Hubert Ullrich.**

Vinul de burueni al meu este mijloc secret. E compus din vin malaga 4500, spirit de vin 1000. Glicerin 1000, Vin roșu 2100, sirop de fruct 1500, sirop de cireșe 3200, fincen, anason, rădăc-na helen, rădăcinii americane, rădăcinii de mizian, rădăcinii calmus aa. 100. Aceste părți constitutive se se amestecă.

Folosirea cafelei de orz a lui Kathreiner-Kneipp se invederează zilnic ca o binefacere și necesitate.

Nici o mama iubitoare de familie se nu întârzie a introduce cafeaua aceasta gustoasa și igienica.

Nu există surogat mai curat și Inlocuire mai buna pentru cafeaua de bob, ca cafeaua lui Kneipp.

Cafeaua de orz a lui Kathreiner-Kneipp

e veritabilă numai în pachete originale cu marca de aparare Pfarrer Kneipp. Cafeaua aceea, care nu este provezuta cu marca aceasta seu se vînd cu cumpana nu este veritabilă

Kathreiner.